

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 34Cb/137/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114217403
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Barková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2017:1114217403.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred samosudkyňou JUDr. Martou Barkovou v právnej veci žalobcu: Mesto Levice, so sídlom Námestie hrdinov č. 1, 934 01 Levice, IČO: 00 307 203, zastúpený: LEGATE, s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 35 846 909 proti žalovanému: AMAZING CO., so sídlom Capital City, Independence Avenue, P.O. BOX 1312, Victoria, Mahé, Seychelská republika, registračné číslo: 056603, zastúpený: Mgr. Róbert Kučera, advokát, so sídlom Veľká Okružná 39, 010 01 Žilina, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku a o odloženie jeho vykonateľnosti

rozhodol:

I. Súd rozhodcovský rozsudok vydaný Rozhodcovským súdom Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave so sídlom Gorkého 9, 816 03 Bratislava, v právnej veci žalobcu AMAZING CO., so sídlom Capital City, Independence Avenue P. O. Box 1312, Victoria, Mahé, Seychelská republika, reg. č. 056603 proti žalovanému Mesto Levice, so sídlom: Námestie hrdinov č. 1, 934 01 Levice, IČO: 00 307 203, o zaplatenie

- 135 366,91 € s úrokom z omeškania,
- 97 599,54 € zmluvnej pokuty,
- 399 377,60 € s úrokom z omeškania,
- 286 952,80 € zmluvnej pokuty,
- 81 434,71 € s úrokom z omeškania,
- 42 793,94 € zmluvnej pokuty,
- 25 675,50 € s úrokom z omeškania,
- 13 492,48 € zmluvnej pokuty,

vedenej pod sp. zn. Rsp M-19/2009, zo dňa 07.06.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.07.2011, z r u š u j e podľa § 40 ods. 1 písm. h) Zákona o rozhodcovskom konaní platného a účinného do 31.12.2014 a v e c v r a c i a Rozhodcovskému súdu Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave na ďalšie konanie.

II. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca, Mesto Levice, so sídlom Námestie hrdinov č. 1, 934 01 Levice, IČO: 00 307 203, sa žalobou zo dňa 13.06.2014, doručenou na Okresný súd Bratislava I dňa 16.06.2014, domáhal proti žalovanému AMAZING CO., so sídlom Capital City, Independence Avenue, P.O. BOX 1312, Victoria, Mahé, Seychelská republika, registračné číslo: 056603, zrušenia Rozhodcovského rozsudku vydaného Rozhodcovským súdom Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave zo dňa 07.06.2011, sp. zn.: Rsp M-19/2009, podľa § 40 ods.1, písm. h) Zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní platného a účinného do 31.12.2014 (ďalej len „ZRK“) a to nasledovne:

„Súd rozhodcovský rozsudok vydaný Rozhodcovským súdom Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave so sídlom Gorkého 9, 816 03 Bratislava, v právnej veci žalobcu AMAZING CO., so sídlom Capital City, Independence Avenue P. O. Box 1312, Victoria, Mahé, Seychelská republika, reg. č. 056603 proti žalovanému Mesto Levice, so sídlom : Námestie hrdinov č. 1, 934 01 Levice, IČO: 00 307 203, o zaplatenie 135 366,91 € s úrokom z omeškania, 97 599,54 € zmluvnej pokuty, 399 377,60 € s úrokom z omeškania, 286 952,80 € zmluvnej pokuty, 81 434,71 € s úrokom z omeškania, 42 793,94 € zmluvnej pokuty, 25 675,50 € s úrokom z omeškania a 13 492,48 € zmluvnej pokuty, vedenej pod sp. zn. Rsp M-19/2009, zo dňa 07.06.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.07.2011, z r u š u j e a v e c v r a c i a Rozhodcovskému súdu Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave, na ďalšie konanie. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.“

2. Žalobca zároveň žiadal súd o odloženie vykonateľnosti Rozhodcovského rozsudku vydaného Rozhodcovským súdom Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave zo dňa 07.06.2011, sp. zn.: Rsp M-19/2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.07.2011 (ďalej len „Rozhodcovský rozsudok“).

3. Súd uznesením č.k. 34 Cb137/2014-696, zo dňa 01.08.2014 odložil podľa § 40 ods. 2 druhá veta ZRK, vykonateľnosť Rozhodcovského rozsudku do právoplatného rozhodnutia o návrhu na jeho zrušenie.

4. Krajský súd v Bratislave, ktorý rozhodoval ako odvolací súd voči odvolaniu žalovaného voči uzneseniu prvostupňového súdu č. k.34 Cb/137/2014-696, zo dňa 01.08.2014 o odložení vykonateľnosti Rozhodcovského rozsudku, uznesením č. k. 8 Cob/293/2014-804, zo dňa 19.02.2015 zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie, a to z dôvodu, že v čase rozhodovania súdu o návrhu účastníka na odklad vykonateľnosti uvedeného Rozhodcovského rozsudku, bola už odložená jeho vykonateľnosť, a to na základe právoplatného rozhodnutia v inom konaní - č. k. 33Cb/80/2011, uznesením prvostupňového súdu č. k. 33Cb/80/2011 - 96 zo dňa 21.09.2011, v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cob/449/2011 - 333 zo dňa 30.11.2011, a to až do právoplatného rozhodnutia o návrhu na zrušenie Rozhodcovského rozsudku.

5. Žalobca v žalobe uviedol, že Rozhodcovský rozsudok, sp. zn.: Rsp M-19/2009, v právnej veci žalobcu AMAZING CO., so sídlom Capital City, Independence Avenue P. O. Box 34Cb/137/2014-1204

1312, Victoria, Mahé, Seychelská republika, reg. č. 056603, proti žalovanému Mesto Levice, so sídlom Námestie hrdinov č. 1, 934 01 Levice, IČO: 00 307 203, o zaplatenie sumy vo výške 135 366,91 € s úrokom z omeškania, (ďalej len „Nárok 1“), sumy vo výške 97 599,54 € zmluvnej pokuty, (ďalej len „Zmluvná pokuta 1“ prislúchajúca k Nároku 1), sumy vo výške 399 377,60 € s úrokom z omeškania, (ďalej len „Nárok 2“), sumy vo výške 286 952,80 € zmluvnej pokuty, (ďalej len „Zmluvná pokuta 2“ prislúchajúca k Nároku 2), sumy vo výške 81 434,71 € s úrokom z omeškania, (ďalej len „Nárok 3“), sumy vo výške 42 793,94 € zmluvnej pokuty, (ďalej len „Zmluvná pokuta 3“ prislúchajúca k Nároku 3), sumy vo výške 25 675,50 € s úrokom z omeškania, (ďalej len „Nárok 4“), sumy vo výške 13 492,48 € zmluvnej pokuty (ďalej len „Zmluvná pokuta 4“ prislúchajúca k Nároku 4), vydaný Rozhodcovským súdom, mu bol doručený dňa 06.07.2011 a nadobudol právoplatnosť dňa 06.07.2011 a vykonateľnosť dňa 12.07.2011.

6. Žalobca podal žalobu na zrušenie Rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. h) ZRK v spojení s ustanovením § 228 ods. 1 písm. b) a e) Občianskeho súdneho poriadku, (ďalej len ako „OSP“), keďže uplatňuje dôkaz, ktorý nebolo možné vykonať v pôvodnom konaní, a ktorý môže privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci a pre rozpor s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločností alebo iného orgánu Európskych spoločností (ďalej len „SDEÚ“). Žalobca uviedol, že dňa 12.07.2011 podal na Okresný súd Bratislava I žalobu o zrušenie Rozhodcovského rozsudku, vedenú pod sp. zn. - č. k. 33Cb/80/2011 a to z dôvodov podľa § 40 ods. 1 písm. f), g) ZRK a h) ZRK, pričom dôvody uvedené v žalobe podľa § 40 ods. 1 písm. h) ZRK boli uvedené len ako potenciálne skutočnosti, ktoré v prípade, ak nastanú, budú predstavovať dôvod obnovy konania a uplatňovala sa skutočnosť, že je vedené konanie pred Okresným súdom v Banskej Bystrici č. k. 60Cb/124/2011 vo veci neplatnosti Dodatku č. 1 k Zmluve, podpísaného údajne dňa 04.11.2004 a že vo veci je začaté trestné stíhanie ČVS ORP-967/OEK-LV-2011, pričom ani jeden z týchto dôvodov nie je uplatnený v tejto žalobe. Žalobca sa vyjadril k otázke prekážky prv začatého súdneho konania (litispendencie), podľa ustanovenia § 83 OSP a v tejto

súvislosti poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5Cdo/77/2009, v ktorom sa uvádza, že „... Táto prekážka zabraňuje, aby na súde prebiehalo iné konanie v tej istej veci. Táto prekážka je daná, ak na ktoromkoľvek mieste v Slovenskej republike je začaté konanie, ktoré má rovnakých účastníkov, rovnaký predmet konania a rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo. Ak nie je splnený čo len jeden znak, nejde o tú istú vec.“ Nakoľko došlo k novým skutkovým okolnostiam, popísaným nižšie (znalecký posudok vyhotovený v trestnom konaní-ČES: PPZ - KEU-BA-EXP-2014/7028 zo dňa 15.05.2014 (preukazujúci sfalšovanie pečiatok Mesta Levice na dokumentoch tvoriacich právny základ Nárokov 1, 2, 3 a 4), nie je naplnený znak totožnosti skutkových okolností a nepôjde o prekážku prv začatého konania, je žalobca preto oprávnený podať novú žalobu o zrušenie Rozhodcovského rozsudku.

Preto aj keby súd v konaní č. k. 33Cb/80/2011 právoplatne rozhodol, nepredstavovalo by to prekážku res iudicata, ktorá nie je daná v zmysle judikátu R 39/1958 v prípade, keď v novom konaní síce ide o ten istý právny vzťah medzi tými istými účastníkmi, avšak novo uplatnený nárok sa opiera o iné skutočnosti, ktoré tu neboli v čase pôvodného konania.

Žalobca v žalobe uviedol skutkové okolnosti veci a to, že Okresným riaditeľstvom Policajného zboru, odborom kriminálnej polície, oddelením ekonomickej kriminality Levice, bolo dňa 18.01.2012 uznesením č. ČVS:ORP-967/OEK-LV-2011 začaté trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4, písm. a) Trestného zákona, týkajúceho pohľadávok vyplývajúcich z faktúr č. 28-09/2005 a č. 30-09/2005, vec bola postúpená vyšetrovateľovi Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej jednotky finančnej polície Expozitúra Západ, Osvaldova č. 1, 949 01 Nitra (ďalej len „PPZ - NAKA“), kde je v súčasnosti trestné stíhanie vedené pod č. ČVS: PPZ-1141/NKA-FP-ZA-2013. Na základe uznesenia PPZ-NAKA, ČVS: PPZ-1141/NKA-FP-ZA-2013 zo dňa 07.05.2014 bol pribratý Kriminalistický a expertízny ústav PZ Bratislava, Sklabinská ul. č.1, na podanie posudku z odboru kriminalistika. KaEÚ PZ, bola uložená úloha preskúmať pečiatky Mestského úradu Levice nachádzajúce sa na porovnávacích materiáloch predložených z Mestského úradu Levice, ako aj na sporných materiáloch predložených zástupcom obchodnej spoločnosti NEFRETITI, s. r. o. (právny predchodca Nárokov 1 až 4 priznaných žalovanému v rozhodcovskom konaní) a určiť, či sú pečiatky Mestského úradu Levice na sporných dokladoch predložených obchodnou spoločnosťou NEFRETITI, s. r. o. totožné s pečiatkami Mestského úradu Levice na porovnávacích materiáloch z daného obdobia. Znalec vo svojom znaleckom posudku ČES: PPZ - KEU-BA-EXP-2014/7028 zo dňa 15.05.2014 (ďalej len „Znalecký posudok“) došiel k záveru, že odtlačky Mestského úradu Levice na sporných materiáloch: faktúre č. 28-09/2005 zo dňa 28.09.2005 vystavenej obchodnou spoločnosťou NEFRETITI, s. r. o. (na základe ktorej bol uplatnený Nárok 1 a Zmluvná pokuta 1); faktúre č. 30-09/2005 zo dňa 30.09.2005 vystavenej spoločnosťou NEFRETITI, s. r. o. (na základe ktorej bol uplatnený Nárok 2 a Zmluvná pokuta 2); oznámenie obchodnej spoločnosti NEFRETITI, s. r. o. o postúpení pohľadávok zo dňa 01.04.2009 (na základe ktorého boli uplatnené nároky 1 a 2 a Zmluvné pokuty 1 a 2); oznámenie obchodnej spoločnosti NEFRETITI, s. r. o. o postúpení pohľadávok zo dňa 17.09.2009 (na základe ktorého boli uplatnené Nároky 3 a 4 a Zmluvné pokuty 3 a 4), ktoré boli predložené zástupcom obchodnej spoločnosti NEFRETITI, s. r. o., sú reprodukcie vyhotovené technikou tlače na báze tonera, t.j. neboli vyhotovené odtlačeními pečiatky. Sporné odtlačky sa nezhodujú polohou jednotlivých komponentov s ukážkami pravých odtlačkov.

Znaleckým posudkom bolo preukázané falšovanie úradnej pečiatky Mesta Levice na vyššie uvedených dokumentoch, pričom trestné konanie smeruje k tomu, že bude zo strany orgánu činného v trestnom konaní vyslovený záver o tom, že došlo k spáchaniu trestného činu.

Preukázanie skutočnosti, že odtlačky prezentačných pečiatok Mestského úradu na vyššie uvedených sporných materiáloch boli sfalšované znamená - spáchanie trestného činu, pričom ak by takáto skutočnosť bola Rozhodcovskému súdu známa, nepriznal by nároky žalovanému (v rozhodcovskom konaní žalobcovi), nedoručenie faktúr č. 28-09/2005 a č. 30-09/2005 a teda neuplatnenie Nárokov 1 a 2 na zaplatenie príslušných súm vyplývajúcich zo Zmluvy o zabezpečení výstavby a podmieňujúcich a súvisiacich činností pre Priemyselný park Levice Géňa zo dňa 21.10.2004 (ďalej len „Zmluva o výstavbe“) zo strany žalovaného (v rozhodcovskom konaní ako žalobcu), voči žalobcovi (v rozhodcovskom konaní ako žalovanému), a z toho vyplývajúce premlčanie nárokov žalovaného (v rozhodcovskom konaní žalobcu) - premlčacia lehota začala plynúť dňom odovzdania diela, absenciu aktívnej vecnej legitímácie žalovaného (v rozhodcovskom konaní ako žalobcu), na podanie žaloby na Rozhodcovský súd vo vzťahu ku všetkým Nárokom 1 až 4, a to z dôvodu nedoručenia oznámení o postúpení pohľadávok, pričom zmluva o postúpení pohľadávok z obchodnej spoločnosti 34Cb/137/2014-1205

NEFRETITI, s. r. o. na žalovaného, nebola predložená ani žalobcovi, ako ani Rozhodcovskému súdu.

7. Žalobca v žalobe uviedol ako dôvod na zrušenie Rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. h) ZRK v spojení s ustanovením § 228 ods. 1 písm. b) OSP, t.j., že ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, nakoľko môžu privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Dôkazom, ktorý možno teraz vykonať a ktorý nebolo možné vykonať v rozhodcovskom konaní, je Znalecký posudok z trestného konania ČES: PPZ - KEU-BA-EXP-2014/7028, zo dňa 15.05.2014, vypracovaný Kriministickým a expertíznym ústavom PZ v Bratislave, ktorý preukazuje, že skutkový podklad Rozhodcovského rozsudku bol dosiahnutý trestným činom. O možnosť vykonania dôkazov, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní (§ 228 ods. 1 písm. b) OSP) ide aj vtedy, keď účastník v pôvodnom konaní síce splnil povinnosť tvrdenia, označil všetky skutkovo relevantné okolnosti na preukázanie svojich tvrdení, avšak súd ich nepokladal za rozhodujúce, a preto k ich dokazovaniu nepriekročil, keďže sa uspokojil s listinami (predloženými v inom konaní žalovaným ako dôkaz) osvedčujúcimi v tom čase opak. Dôkaz predmetným znaleckým posudkom, ktorý bol vykonaný v trestnom konaní, a bol sprístupnený žalobcovi v druhej polovici mája 2014, nemohol byť vykonaný v rozhodcovskom konaní z dôvodu, že originály takýchto listín na výslovnú žiadosť žalovaného (v rozhodcovskom konaní ako žalobcu), neboli založené do spisu Rozhodcovskému súdu boli predložené len na nahliadnutie (vidimáciu). Žalobca (v rozhodcovskom konaní ako žalovaný), v konaní pred Rozhodcovským súdom opakovane poukazoval na to, že faktúra č. 28-09-/2005 zo dňa 28.09.2005 a faktúra č. 30-09/2005 zo dňa 30.09.2005 vystavené obchodnou spoločnosťou NEFRETITI, s. r. o., na základe ktorých žalovaný (v rozhodcovskom konaní ako žalobca), si ako postupník pohľadávok z nich vyplývajúcich uplatnil v rozhodcovskom konaní svoje peňažné nároky, neboli žalobcovi (v rozhodcovskom konaní ako žalovanému), nikdy doručené. Žalobca, (v rozhodcovskom konaní ako žalovaný), tvrdil, že pečiatky podateľne Mestského úradu Levice odtlačené na vyššie uvedených faktúrach, boli sfaľované. Ohľadom tohto skutku bolo začaté aj trestné stíhanie. Rozhodcovský súd vyhodnotil tvrdenia žalobcu (v rozhodcovskom konaní ako žalovaného), v odôvodnení Rozhodcovského rozsudku na str. 9 tak, že uviedol: „Obranu žalovaného spočívajúcu v nedoručení faktúr, výziev a postúpení z dôvodu sfaľovania pečiatok považuje súd za irelevantnú, keďže bolo okrem iného aj znaleckým dokazovaním v inom konaní preukázané, že pečiatky boli pravé a k doručeniu teda došlo. Taktiež trestné stíhanie (z dôvodu ktorého došlo aj k prerušeniu konania pred súdom) bolo zastavené, s tým, že nebolo preukázané, že by sa skutok stal. Námietku premlčania možno rovnako ako tvrdenie, že pečiatky boli sfaľované, považovať za účelovú.“ Na základe vyššie uvedeného, je možné skonštatovať, že žalobca (v rozhodcovskom konaní ako žalovaný), si v rozhodcovskom konaní splnil svoju povinnosť tvrdenia, avšak Rozhodcovský súd jeho argumentáciu odmietol. Rozhodcovský súd sa uspokojil s predložením originálov listín - vyššie uvedených sporných materiálov, pričom ich do spisu nezaložil a vrátil ich žalovanému (v rozhodcovskom konaní žalobcovi), keď vykonal iba ich vidimáciu. Žalobca (v rozhodcovskom konaní ako žalovaný), preto dôkaz - znalecký posudok na preukázanie nepravosti odtlačkov pečiatok na sporných materiáloch nemohol vykonať, nakoľko nedisponoval originálnymi listín (t.j. vyššie uvedenými faktúrami a oznámeniami).

8. Žalobca v žalobe ďalej uviedol ako dôvod na zrušenie Rozhodcovského rozsudku podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. h) ZRK v spojení s ustanovením § 228 ods. 1 písm. e) OSP, a to, že právoplatný Rozhodcovský rozsudok je možné zrušiť z dôvodu, ak je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev. Podľa ustanovenia § 230 ods. 2 písm. e) OSP je možné návrh podať aj po uplynutí troch rokov. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že aj v prípade poukázania na prípadný rozpor s právom Európskej únie, prípadne rozsudkov Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „SDEÚ“) v rozhodcovskom konaní, v zmysle konštantnej judikatúry SDEÚ rozhodcovské súdy nemôžu podávať prejudiciálne otázky na SDEÚ (rozsudok vo veci Denuit, C-125/04 7 zo dňa 27.01.2005 body 13 -17, rozsudok vo veci Nordsee, 102/81 zo dňa 23.03.1982, body 10 - 12). Za účelom zabezpečenia jednotného výkladu úniového práva musí mať vnútroštátny súd možnosť preskúmať platnosť rozhodcovského rozhodnutia a v prípade potreby sa v tomto konaní môže obrátiť s prejudiciálnou otázkou na SDEÚ (rozsudok vo veci Eco Swiss, C-126/97 zo dňa 01.06.1999, bod 40). Možnosť preskúmania Rozhodcovského rozsudku pre nesúlady s predpismi EÚ a judikatúrou SDEU, je v slovenskom právnom poriadku zabezpečená v ustanovení § 228 ods. 1 písm. e) OSP ako jeden z dôvodov na obnovu konania. Mesto Levice ako obstarávateľ, podľa § 4 ods. 1 písm. b) zákona č. 523/2003 Z. z. o verejnom obstarávaní platnom a účinnom v tom čase (ďalej len „ZVO“), uzatvorilo s obchodnou spoločnosťou NEFRETITI, s. r. o. Zmluvu o výstavbe ako výsledok verejného

obstarávania, ktorá musí byť v súlade so zákonom o verejnom obstarávaní, ako aj v súlade s princípmi a zásadami verejného obstarávania. Verejný obstarávateľ je pritom povinný rešpektovať základné zásady práva Európskej únie. Žalobca, v tejto súvislosti poukázal na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Bratislave, a to na rozsudok zo dňa 28.09.2011 sp. zn. 2S/366/2010: „Ustanovenia ZVO je potrebné v sporných situáciách vykladať vždy tak, aby boli rešpektované základné princípy a zásady, ktoré vyplývajú práve z jednotlivých smerníc EU, pričom ide o také princípy, na základe ktorých možno dospieť k účinnému, ekonomicky odôvodnenému, transparentnému a nediskriminačnému konaniu každej verejnej zákazky. Zásada účinnosti celého procesu, ekonomicky odôvodneného výberu víťaza verejnej súťaže, transparentnosti a nediskriminácie, sú zásadami vyplývajúcimi z únieového práva, ktorými možno argumentovať a ktorými si možno prakticky vypomáhať pri výklade jednotlivých v stanovení ZVO. V praxi je potrebné vždy vychádzať z normatívneho textu zákona, avšak pri jeho interpretácii nemožno odhliadnuť od pravidiel, ktoré vyplývajú zo smerníc, čím dochádza k tzv. eurokonformnému výkladu.“ Rozhodcovský súd v rozhodcovskom konaní sa okolnosťami uzatvorenia Zmluvy o výstavbe vôbec nezaoberal, Zmluvu o výstavbe ako právny titul žalovanej pohľadávky posúdil výlučne zo súkromnoprávneho hľadiska ako obchodnú zmluvu a aspekt verejnoprávnosti nezohľadnil. Vnútroštátna právna úprava v oblasti verejného obstarávania platná a účinná v čase podpisu Zmluvy o výstavbe - ZVO, nestanovovala spôsob a možnosti úpravy ceny, prípadne možnosti jej jednostrannej úpravy na základe zmluvy o náklady úspešného uchádzača v súvislosti s plnením zmluvy. Ide pritom o náklady, s vynaložením ktorých uchádzač - obchodná spoločnosť NEFRETITI, s. r. o. vopred počítal (zriadenie staveniskovej prípojky NN, staveniskovej prípojky vody a staveniskovej telefónnej prípojky). Uvedené vyplýva aj z cenovej ponuky, ktorú predložila obchodná spoločnosť NEFRETITI, s. r. o. vo verejnej súťaži, kde na str. 12 uvádza, že napojenie je zabezpečené ekonomicky najvýhodnejšie z areálu PM Zbrojníky, s.r.o. so súhlasom vlastníka dotknutých pozemkov. Na strane 19 cenovej ponuky ods. (16) písm. ee) obchodná spoločnosť NEFRETITI, s. r. o. uvádza ako jednu z činností, prác a iných chýbajúcich alebo opomenutých náležitostí spojených s realizáciou projektu, 34Cb/137/2014-1206

odmenu pre spoločnosť PM Zbrojníky, s.r.o. za poskytnutie možnosti napojiť sa na inžiniersku infraštruktúru a umožnenie vstupov na súkromné pozemky areálu PM Zbrojníky, s.r.o. Samotné náklady spojené s udelením súhlasu na zriadenie staveniskových prípojok energií však v cenovej ponuke vyčíslené nie sú. Nevyčíslenie všetkých nákladov, ktoré boli uchádzačovi v čase predloženia ponuky známe, je v rozpore s ustanoveniami § 17 až § 21 ZVO. Napriek absencii explicitného ustanovenia ZVO je k takémuto záveru možné dospieť prostredníctvom zásad únieového práva, pravidiel vyplývajúcich z príslušných smerníc a judikatúry SDEÚ v súlade s eurokonformným výkladom ZVO.

V bode 2. rozsudku vo veci Jean Aurox, C - 220/05 zo dňa 18.01.2007 SDEÚ judikoval, že „pri určení hodnoty zmluvy na účely článku 6 smernice 93/37, zmenenej a doplnenej smernicou 97/52, je potrebné zohľadniť celkovú hodnotu zmluvy na zhotovenie prác z hľadiska potenciálneho uchádzača, ktorá zahŕňa nielen všetky sumy, ktoré bude musieť zaplatiť verejný obstarávateľ, ale aj všetky príjmy pochádzajúce od tretích osôb.“ V tejto veci žalobca dáva do pozornosti aj body 48 až 51 citovaného rozsudku, ktoré odôvodňujú jeho výrok, a z ktorých je možné vyvodiť, že celková hodnota zmluvy na zhotovenie prác musí obsahovať všetky predvídateľné náklady dodávateľa na ich zhotovenie.

V rozsudku vo veci Succhi di Frutta, C - 496/99 zo dňa 29.04.2004 SDEÚ konštatuje, že „cenu je dôležitou podmienkou verejnej zmluvy (bod 117), pričom zmena tejto podmienky počas doby platnosti zmluvy za absencie výslovného splnomocnenia v ustanoveniach pôvodnej zmluvy v tomto zmysle by mohla spôsobiť porušenie zásady transparentnosti a rovnosti zaobchádzania s uchádzačmi (bod 121). Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že napriek existencii splnomocnenia na úpravu ceny (ustanovenie § 11 Zmluvy o výstavbe, ktoré stanovovalo povinnosť Mesta Levice uhradiť obchodnej spoločnosti NEFRETITI, s. r. o. akékoľvek náklady za prípadné súhlasy, ktoré táto spoločnosť v súvislosti s priemyselným parkom získa, napr. súhlasy iných vlastníkov s napojením na inžinierske siete, vstupy na pozemky ako oprávnené náklady), je takéto splnomocnenie v zmysle vyššie uvedeného potrebné považovať za neplatné, a to z dôvodu porušenia zásady transparentnosti a rovnosti zaobchádzania s uchádzačmi. V prípade potreby úhrady nákladov podstatne presahujúcich cenu uvedenú v Zmluve o výstavbe by ohľadom ich výšky musela byť dosiahnutá dohoda medzi verejným obstarávateľom a dodávateľom prác, pričom k Zmluve o výstavbe by musel byť podpísaný dodatok.

Zvýšenie ceny o tzv. oprávnené náklady podľa § 11 Zmluvy o výstavbe je potrebné posúdiť aj vo svetle rozsudku SDEÚ vo veci Priesetext Nachrichtenagentur, C - 454/06 zo dňa 19.06.2008. SDEÚ uviedol, že „na účely zabezpečenia transparentnosti postupov a rovnosti zaobchádzania s uchádzačmi sa zmeny ustanovení verejnej zmluvy vykonané počas doby jej platnosti považujú za nové uzatvorenie zmluvy v

zmysle smernice 92/50 vtedy, ak majú znaky podstaty odlišné od pôvodnej zmluvy, a teda preukazujú vôľu strán nanovo sa dohodnúť na podstatných náležitostiach zmluvy,“ (bod 34).

„Zmenu verejnej zmluvy počas doby jej platnosti možno považovať za podstatnú, ak zavádza podmienky, ktoré ak by figurovali v pôvodnom postupe verejného obstarávania, umožnili by pripustiť uchádzačov, než ktorí boli pripustení, alebo vybrať inú ponuku než tú, ktorá bola pôvodne vybratá“ (bod 35).

„Zmenu tiež možno považovať za podstatnú, ak mení ekonomickú rovnováhu zmluvy v prospech úspešného uchádzača spôsobom, s ktorým nepočínali ustanovenia pôvodnej zmluvy,“ (bod 37).

Je možné konštatovať, že výška tzv. oprávnených nákladov požadovaná žalovaným (v rozhodcovskom konaní ako žalobcom), od žalobcu (v rozhodcovskom konaní ako žalovaným), v zmysle § 11 Zmluvy o výstavbe, predstavujúca skoro 10 % ceny, je takou zmenou zmluvy, pri ktorej došlo k úprave okolností, ktoré mohli mať vplyv na ponuku alebo na jej posudzovanie, resp. na konanie ostatných záujemcov. Takáto situácia by odôvodňovala iniciovanie nového procesu obstarávania. V zmysle vyššie uvedeného, má žalobca za to, že Rozhodcovský rozsudok je nielen v rozpore s judikatúrou SDEÚ, ale je aj nezlučiteľný s právom EÚ; je v rozpore s čl. 6 ods. 5. smernice Rady 93/37/EHS o koordinácii postupov verejného obstarávania prác, ako aj s jej účelom: a je v rozpore so zásadou transparentnosti, zásadou hospodárnosti a efektívnosti, zásadou nediskriminácie a rovnosti zaobchádzania a zásadou zachovania hospodárskej súťaže.

Žalobca navrhol súdu, aby sa po prejudiciálnom posúdení rozpornosti Rozhodcovského rozsudku s rozhodnutiami SDEÚ obrátil s predbežnou otázkou približne v nasledovnom znení na SDEÚ: „Je dodávateľ prác oprávnený napriek výslovnému zmocneniu v zmluve s verejným obstarávateľom jednostranne zvýšiť cenu prác o náklady, s vynaložením ktorých vopred počítal, a to aj vo výške niekoľkonásobne prevyšujúcej ich trhovú cenu a tvoriacimi skoro 10 % ceny prác?“.

9. Žalovaný sa vyjadril k veci vyjadrením zo dňa 31.07.2014, a v ktorom uviedol, že žalobca disponoval už v rámci rozhodcovského konania predmetnými listinami a rovnako ako originálmi porovnávacieho materiálu, ktoré boli znaleckému ústavu predložené (listiny z rokov 2005 a 2009), a preto znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz ČES: PPZ - KEU - BA - EXP - 2014/7028, mohol byť vykonaný už v rámci rozhodcovského konania, keďže podklady k jeho vypracovaniu existovali a boli k dispozícii žalobcovi už počas rozhodcovského konania. Napriek tomu žalobca nielenže nepredložil taký dôkaz v rámci rozhodcovského konania, ale ani nenavrhol Rozhodcovskému súdu vykonanie znaleckého dokazovania v rámci prebiehajúceho rozhodcovského konania.

Žalovaný uviedol, že v rámci rozhodcovského konania ako žalobca, predložil dôkaz, a to znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ č. : PPZ-16154/KEU-BA-EXP-2010 vo veci posúdenia pravosti odtlačkov pečiatok došlej pošty Mestského úradu Levice, ktorý vykonal expertízne skúmanie odtlačkov pečiatok došlej pošty Mestského úradu Levice na predložených sporných materiáloch - faktúrach a oznámeniach o postúpení pohľadávok, pričom ako podklad k vypracovaniu znaleckého posudku boli k dispozícii nielen originály porovnávacích materiálov, ale aj originály sporných materiálov od tretích subjektov. Zo záverov tohto znaleckého posudku vyplýva, že odtlačky pečiatok došlej pošty Mestského úradu Levice, nachádzajúce sa na sporných materiáloch (faktúrach a oznámeniach o postúpení pohľadávky), boli vyhotovené tou istou pečaťou ako odtlačky, nachádzajúce sa na porovnávacích materiáloch. Okrem uvedeného znaleckého posudku, bol žalovaným v rámci rozhodcovského konania predložený aj znalecký posudok JUDr. Igora Nitrianskeho č. 51/2010 a znalecký posudok J., Ústav kriminalistiky a kriminológie, s. r. o, č. 7/2010 a č. 14/2010, ktoré potvrdili rovnaké závery o tom, že pečiatky došlej pošty Mestského úradu Levice nachádzajúce sa na sporných materiáloch (faktúrach a oznámeniach o postúpení pohľadávky), boli vyhotovené tou istou pečaťou ako odtlačky, nachádzajúce sa na porovnávacích materiáloch.

Žalovaný poukazuje na to, že v tomto prípade sa nejedná o dôkaz, ktorý sa nemohol vykonať v pôvodnom konaní a ktorý by mohol privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci pre žalobcu. Samotné vyhotovenie znaleckého posudku Kriminalistickým a expertíznym

34Cb/137/2014-1207

ústavom Policajného zboru ČES: PPZ - KEU - BA - EXP - 2014/7028, nie dôvodom, pre ktorý by žalobca mohol žiadať o obnovu konania, ktorej nevyhnutným predpokladom, je naplnenie ustanovenia § 228 ods. 1 písm. b) OSP a to, že vykonanie tohto dôkazu môže privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V danom prípade, sa nejednalo o znalecký posudok vyhotovený v rámci súdneho konania (t.j. jednalo by sa len o listinný dôkaz), a to z dôvodu, že podkladom tohto znaleckého posudku neboli originály sporných listín (len fotokópie), ale iba selektívne vybrané originály žalobcom ako

porovnávacie materiály. Preto podľa žalovaného nie je dôvod na zrušenie Rozhodcovského rozsudku podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. h) ZRK v spojení s ustanovením § 228 ods. 1 písm. b) OSP.

Žalovaný ďalej nesúhlasí s dôvodom na zrušenie Rozhodcovského rozsudku podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. h) ZRK v spojení s ustanovením § 228 ods. 1 písm. e) OSP, t.j. rozporom s rozhodnutím SDEÚ, a to na základe údajného rozporu Zmluvy o výstavbe so zákonom č. 523/2003 Z. z. o verejnom obstarávaní (ďalej len „ZVO“) - ustanovenia § 17 až 21 zákona, nakoľko, pokiaľ by aj ako obstarávateľ uzatvoril Zmluvu o výstavbe v rozpore s týmto zákonom, návrh na určenie neplatnosti takejto zmluvy by mohol na základe ustanovenia § 122 citovaného zákona, podať len Úrad pre verejné obstarávanie, a to výlučne v rámci prekluzívnej jednoročnej lehoty, ktorá začala plynúť od uzatvorenia takejto zmluvy. Keďže žiadna žaloba o určenie neplatnosti Zmluvy o výstavbe nebola zo strany Úradu pre verejné obstarávanie podaná na súde v rámci prekluzívnej jednoročnej lehoty, právo na určenie neplatnosti Zmluvy o výstavbe pre rozpor so zákonom o verejnom obstarávaní zaniklo priamo zo zákona. Vzhľadom k uvedenému, je aj bezvýznamné tvrdenie žalobcu, podľa ktorého sa Rozhodcovský súd v rozhodcovskom konaní nezaoberal okolnosťami uzatvorenia Zmluvy o výstavbe, ktorý zmluvu posúdil výlučne zo súkromnoprávneho hľadiska a aspekt verejnoprávnosti nezohľadnil, keďže na takéto posúdenie nebola daná aktívna legitímácia žiadneho z účastníkov rozhodcovského konania, ako aj vzhľadom na uplynutie prekluzívnej lehoty na určenie neplatnosti Zmluvy o výstavbe podľa zákona o verejnom obstarávaní.

Žalovaný nesúhlasil s názorom žalobcu, že návrh na zrušenie právoplatného Rozhodcovského rozsudku, pre jeho rozpor s rozhodnutím SDEÚ, je možné podať na základe ustanovenia § 230 ods. 2 písm. e) OSP, podať aj po uplynutí troch rokov, nakoľko nemá oporu v právnej úprave Slovenskej republiky a v tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 51 ods. 3 ZRK „ak tento zákon neustanovuje inak, na rozhodcovské konanie sa primerane vzťahujú ustanovenia všeobecného predpisu o konaní pred súdmi, ktorým je Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.“ A ďalej poukázal na ustanovenie § 41 ods. 2 ZRK v nadväznosti na ustanovenie § 40 písm. h) ZRK s tým, že ZRK má vzťah k OSP ako zákon *lex specialis* k OSP a má výslovne zakotvenú lehotu, v rámci ktorej je možné podať žalobu o zrušenie Rozhodcovského rozsudku z dôvodu podľa ustanovenia § 40 písm. h) ZRK. Po uplynutí uvedenej lehoty nie je možné podať návrh na zrušenie Rozhodcovského rozsudku, opierajúc sa o všeobecné ustanovenie § 230 ods. 2 písm. e) OSP, ako to tvrdí žalobca.

Žalovaný na podporu uvedenej argumentácie poukazuje napr. na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32 Cdo 3299/2009 zo dňa 28.04.2011, podľa ktorého: „Otázkou vzťahu zákona č. 216/1994 Sb. a občianskeho súdneho rádu se Nejvyšší soud zabýval v rozsudku ze dne 25. června 2007, sp. zn. 32 Odo 1528/2005. V něm dospěl k závěru, že z užití výrazu „přiměřeně“ v ustanovení § 30 ZRK pro použití občianskeho súdneho rádu vyplývá, že rozhodcovské řízení nepodléhá občianskému súdnímu rádu přímo a jeho jednotlivá ustanovení nelze použít v rozhodčím řízení mechanicky. Výraz přiměřeně vyžaduje především zohlednění obecných zásad, na nichž stojí české rozhodčí řízení, to znamená použití norem občianskeho súdneho rádu pod obecným rámcem zásad českého rozhodčího řízení.“ Vzhľadom k uvedenému, je zrejmé, že žalobca podal žalobu o zrušenie Rozhodcovského rozsudku pre tvrdený rozpor Rozhodcovského rozsudku s žalobcom uvádzanými rozhodnutiami SDEÚ po uplynutí subjektívnej 30 - dňovej lehoty odo dňa, keď ako účastník rozhodcovského konania mohol po prvýkrát uplatniť tvrdený dôvod obnovy konania ako základ žaloby o zrušenie rozhodcovského konania (v danom prípade žalobcovi začala plynúť subjektívna 30 - dňová lehota odo dňa nasledujúceho po doručení Rozhodcovského rozsudku a uplynula dňa 05.08.2011), keďže o uvedených rozhodnutiach SDEÚ, mohol mať žalobca vedomosť už v čase prebiehajúceho rozhodcovského konania. Žaloba žalobcu, opierajúca sa o dôvod, uvedený v ustanovení § 40 ods. 1 písm. h) ZRK v spojitosti s ustanovením § 228 ods. 1 písm. e) OSP, bola podaná na súde po uplynutí lehoty na jej podanie, je nedôvodným aj návrh žalobcu, aby sa konajúci súd obrátil s prejudiciálnou otázkou na Súdny dvor Európskej únie, ale je nevyhnutné žalobu v tejto časti zamietnuť. Žalovaný z uvedených dôvodov žiadal, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu a aby bol zaviazaný k náhrade trov konania.

10. Žalobca sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného zo dňa 31.07.2014, vyjadrením zo dňa 02.09.2014, a v ktorom uviedol, že v rozhodcovskom konaní sa musia dodržať zásady spravodlivého procesu, pričom Rozhodcovský súd je povinný aplikovať právo tak, aby výsledkom ním uplatnenej právomoci bolo rozhodnutie, ktoré spĺňa parametre zákonnosti a ústavnosti. V tejto súvislosti poukázal aj na ustanovenie § 51 ods. 3 ZRK, podľa ktorého, ak tento zákon neustanovuje inak, subsidiárne sa aplikujú ustanovenia generálnej právnej normy upravujúcej civilný proces, ktorou je OSP. Poukazuje na Nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 162/2011-34 zo dňa 31.05.2011, v ktorom sa uvádza: „Rozhodcovský súd síce nie je orgánom verejnej moci, ale podľa názoru ústavného súdu sa aj na odôvodnenie jeho rozsudkov

primerane vzťahuje aj uplatňovanie a aplikácia čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože čiastočne vykonáva funkcie všeobecného (občianskoprávneho alebo obchodného) súdu. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva aj niektoré iné orgány, ktoré môžu vykonávať justičné funkcie, sa môžu považovať za súd v zmysle čl. 6 dohovoru (Ettl a i, c. Rakúsko z 23. apríla 1987, séria A, č. 117, Campbell a FeU c. Spojené kráľovstvo z 28. júna 1984, séria A, č. 80, Rolf Gustafsson c. Švédsko zo dňa 1. júla 1997 a iné), „Žalobca ďalej uviedol, že nemohol v rozhodcovskom konaní predložiť na preukázanie svojich tvrdení - znalecký posudok, nakoľko mal k dispozícii iba nekvalitné fotokópie, ktoré neboli vhodné na graficko-diagnostickú expertízu. Nevhodnosť fotokópií na expertízu bola skonštatovaná v znaleckom posudku č. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2012/13494 zo dňa 28.09.2012, ktorý dalo za účelom trestného konania vypracovať Okresné riaditeľstvo PZ Levice sp. zn. ORP-967/OEK-LV-2011 a to na základe sporných materiálov poskytnutých žalobcom. V prípade, ak by žalobca mal už v čase rozhodcovského konania k dispozícii originál, alebo kvalitnú prvokópiu sporných listín, bol by dal vyhotoviť znalecký posudok v rozhodcovskom konaní. Takéto dokumenty, bez ktorých by znalecké skúmanie nemalo význam, mu však neboli dané k dispozícii. Rozhodcovský súd totiž originály listín do spisu nezaložil a uspokojil sa s ich viditeľnosťou. Žalobca pritom v rozhodcovskom konaní opakovane žiadal Rozhodcovský súd o vykonanie znaleckého dokazovania. Je preto nepochybné, že znalecký posudok, na ktorý sa žalobca odvoláva ako na dôkaz, pre ktorý je možné žiadať obnovu konania, mohol vyhotoviť iba znalec, ktorý mal k dispozícii originál listín predstavujúcich sporný materiál, alebo kvalitnú prvokópiu. Žalobca sa vyjadril aj 34Cb/137/2014-1208

k znaleckým posudkom predložených žalovaným v rozhodcovskom konaní (znalecký posudok vypracovaný Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru č. p.: PPZ-16154/KEU-BA-EXP-2010, znalecký posudok H.. Z. Q. č. XX/XXXX, znalecký posudok J.. R. Masaryka, C. kriminalistiky a kriminológie, s.r.o. č. 7/2010 a č. 14/2010), ktoré mali podľa žalovaného potvrdiť, že pečiatky došlej pošty Mestského úradu Levice nachádzajúce sa na sporných materiáloch (faktúrach a oznámeniach o postúpení pohľadávky), boli vyhotovené tou istou pečiatkou ako odtlačky, nachádzajúce sa na porovnávacích materiáloch.

Žalobca uviedol, že k znaleckým posudkom sa vyjadril ako žalovaný v rozhodcovskom konaní v námietkach uvedených v časti VII. doplnenia záverečného vyjadrenia žalovaného zo dňa 08.06.2011, kde závery a samotné znalecké posudky spochybnil a navrhol Rozhodcovskému súdu, aby na ne neprihliadal a nepovažoval ich za hodnoverné dôkazy. Znalecké posudky boli objednané žalovaným (v rozhodcovskom konaní žalobcom), pričom vzorky nielen sporných, ale aj porovnávacích materiálov boli dodané žalovaným. Ako porovnávací materiál slúžili listiny poskytnuté tretími osobami a nie Mestom Levice; tieto porovnávacie materiály mali byť údajne doručené do podateľne Mestského úradu Mesta Levice, avšak v skutočnosti k ich doručeniu nedošlo. Táto skutočnosť bola žalobcom v rozhodcovskom konaní preukázaná výpismi z Registratúrneho denníka, zo zoznamu záznamov Kancelárie prvého kontaktu a z podacieho denníka. Žalobca poukazuje na fakt, že znalecké posudky, na vyhotovenie ktorých sa žalovaný odvoláva v rozhodcovskom konaní, je potrebné považovať za listinné dôkazy a nie za vykonanie znaleckého dokazovania podľa ustanovenia § 28 ZRK a to s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo/16/2012 z 12.11.2012: „Ak je súdu v konaní predložený posudok, ktorý síce vypracovala osoba zapísaná v zozname znalcov, avšak jeho vypracovanie nenariadil súd (napr. posudok bol vypracovaný na základe požiadania účastníka konania), skutočne nejde o znalecký posudok v zmysle § 127 O. s. p. Aj takýmto „posudkom“ možno však vykonaním vykonať dôkaz, ale iba ako listinou.“ Preto žalobca považuje tieto znalecké posudky, ako aj zmienku o nich, pre účely tohto súdneho konania za irelevantné.

Žalobca uviedol, že znalecký posudok vyhotovený v trestnom konaní by bol v občianskom súdnom konaní považovaný za listinný dôkaz, avšak nič to nemení na jeho výpovednej hodnote; OSP neurčuje hierarchiu dôkazných prostriedkov, ako ani to, že niektorý z dôkazných prostriedkov je považovaný za nadradený voči inému. Uvedené podporuje aj Najvyšší súd SR vo svojej rozhodovacej praxi - podľa uznesenia sp. zn. 1M Obdo V 11/2008 zo dňa 28.01.2010: „I keď má znalecké dokazovanie špecifický charakter a zvláštne postavenie medzi dôkaznými prostriedkami, zostáva jedným z možných dôkazov. Tak, ako ostatné dôkazy, i znalecký posudok musí súd podrobiť hodnoteniu.“ Pri hodnotení dôkazov musí súd postupovať v súlade s ustanovením § 132 OSP a hodnotiť každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovaného ohľadom selektívne vybraných originálov listín nezaručujúcich objektivitu znaleckého skúmania a uviedol, že samotný žalovaný použil v rozhodcovskom konaní na vypracovanie znaleckých posudkov porovnávací materiál, ktorého výber neprekonzultoval so žalobcom. Žalobca poukázal na to, že žalovaný taktiež vyžaduje na objektívne znalecké skúmanie predloženie

originálnych dátumových pečiatok žalobcu, pričom sám dal v rozhodcovskom konaní vyhotoviť znalecké posudky bez toho, aby originálne pečiatky od žalobcu vyžiadal.

Žalobca uviedol, že dôkaz znalecký posudok - č. ČES: PPZ - KEU-BA-EXP-2014/7028, zo dňa 15.05.2014, sa nemohol vykonať v pôvodnom konaní a mohol by privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, nakoľko znalecký posudok jednoznačne konštatuje, že sporné odtlačky pečiatok sa nezhodujú s ukázkami pravých odtlačkov pečiatok, a to spôsobom vyhotovenia, rozlohou obvodovej kontúry a polohou jednotlivých komponentov. Takýto záver uvedený v Znaleckom posudku nepochybne preukazuje, že na vyhotovenie sporných odtlačkov pečiatok na porovnávacom materiáli neboli použité originálne dátumové pečiatky žalobcu, z čoho možno následne vyvodiť záver, že došlo k ich falšovaniu a k spáchaniu trestného činu. Záver uvedený v znaleckom posudku preukazuje, že k doručeniu listín - faktúr, na základe ktorých si žalovaný uplatnil nárok v rozhodcovskom konaní, nedošlo; nároky žalovaného voči žalobcovi uplatňované v rozhodcovskom konaní boli z dôvodu nedoručenia faktúr premlčané, a teda je daný nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného na podanie žaloby na Rozhodcovský súd, ktorou si uplatnil žalované nároky. Je preto nepochybné, že je naplnený dôvod na zrušenie Rozhodcovského rozsudku podľa § ustanovenia 40 ods. 1 písm. h) ZRK v spojení s ustanovením § 228 ods. 1 písm. b) OSP.

Žalobca uviedol, že žalobu o zrušenie Rozhodcovského rozsudku vo vzťahu k dôvodu na zrušenie Rozhodcovského rozsudku podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. h) ZRK v spojení s ustanovením § 228 ods. 1 písm. e) OSP, podal včas, t.j. v lehote uvedenej v ustanovení § 41 ods. 2 ZRK. Podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. h) ZRK účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského Rozhodcovského rozsudku, len ak sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona. Citované ustanovenie je odkazujúcou právnou normou, ktorá odkazuje na použitie ustanovení § 228 až § 235 OSP. V prípade, ak by bolo úmyslom zákonodarcu obmedziť použitie OSP ako lex generalis len na dôvody, pre ktoré je možné žiadať obnovu konania, ZRK by v § 40 ods. 1 písm. h) výslovne odkázal len na použitie ustanovenia § 228 ods. 1 OSP. Citované ustanovenie však odkazuje medzi inými aj na použitie § 230 ods. 2 OSP, preto je možné dospieť k záveru, že podať žalobu na zrušenie Rozhodcovského rozsudku z dôvodu, že je v rozpore s rozhodnutím SDEÚ alebo iného orgánu ES podľa § 228 ods. 1 písm. e) OSP je možné aj po uplynutí troch rokov od právoplatnosti (t.j. doručení) Rozhodcovského rozsudku. Keďže z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobu o zrušenie Rozhodcovského rozsudku je možné podať z dôvodu podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. h) ZRK v spojení s ustanovením § 228 ods. 1 písm. e) OSP podať aj po uplynutí troch rokov, nie je potrebné sa zaoberať subjektívnou 30 - dňovou lehotou. Aplikovať správne platné a účinné právne normy je Rozhodcovský súd povinný ex offio, v opačnom prípade by došlo k porušeniu základného práva na súdnu ochranu garantovaného v čl. 46 ods. 2 Ústavy SR. Uvedený názor vyslovil aj Ústavný súd SR v náleze sp. zn. IV. ÚS 77/02 zo dňa 27.11.2002: „Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá môže mať základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná, platná a účinná právna norma.“ Za právnu normu je potrebné považovať nielen platné a účinné zákonné a podzákonné normy Slovenskej republiky, ale aj právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej

34Cb/137/2014-1209

únie. Ústava Slovenskej republiky zakotvuje prednosť primárneho a sekundárneho práva EÚ v čl. 7 ods. 2 druhá veta: „Právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.“ Je preto povinnosťou Rozhodcovského súdu pri rozhodovaní aplikovať právnu normu, t. j. aj právne záväzné akty EÚ tak, aby rozhodnutie bolo s nimi v súlade, v opačnom prípade by Rozhodcovský súd porušil ústavou garantované právo na spravodlivý súdny proces (ako na to bolo poukázané v čl. I tohto vyjadrenia Náleze č. k. III. ÚS 162/2011-34 zo dňa 31.05.2011 v časti I. tohto vyjadrenia).

11. Žalobca sa ďalej vyjadril k tvrdeniam žalovaného vyjadrením zo dňa 27.10.2016 a v ktorom uviedol, že žalobu o zrušenie Rozhodcovského rozsudku podal na súd dňa 16.06.2014, podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. h) ZRK platnom a účinnom v danom čase, v spojení s ustanovením § 228 ods. 1 písm. b) OSP platného a účinného v čase podania žaloby, a to na základe skutočností, že možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, nakoľko môžu privodiť pre žalobcu priaznivejšie

rozhodnutie vo veci. Týmto dôkazom je podľa žalobcu Znalecký posudok z trestného konania č. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2014/7028, ktorý je možné použiť aj v občianskom súdnom konaní, a ktorý jednoznačne preukazuje skutočnosť, že skutkový podklad Rozhodcovského rozsudku bol dosiahnutý trestným činom. Podaním zo dňa 23.11.2015 označenom ako „Doplnenie dôkazov“, žalobca ďalším dôkazom a to - uznesením o vznesení obvinenia voči osobe R., vydaným vyšetrovateľom Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej jednotky finančnej polície, expozitúra Západ, Nitra zo dňa 29.06.2015 v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-1141/NKA-FP-ZA - 2013 preukázal, že Rozhodcovský rozsudok bol dosiahnutý trestným činom.

Žalobca uviedol, že uvedený dôvod na zrušenie Rozhodcovského rozsudku, si uplatnil v súlade s vtedy platnými a účinnými zákonmi a to ZRK a OSP a aj keď sa novelou ZRK a to zákonom č. 336/2014 Z. z. účinnom od 01.01.2015, zmenili dôvody na podanie žaloby o zrušenie Rozhodcovského rozsudku, a to tak, že dôvod obnovy konania bol vypustený, žalobca má za to, že je ako dôvod na zrušenie Rozhodcovského rozsudku prípustný nielen dôkaz, ktorým je znalecký posudok z trestného konania, ale aj dôkaz uplatnený dňa 23.11.2015, ktorým je uznesenie o vznesení obvinenia. Účinky procesného úkonu, ktorým bol uplatnený žalobný dôvod - obnova konania počas platnosti a účinnosti príslušnej právnej úpravy umožňujúcej uplatniť takýto dôvod (hoci neskôr došlo k jej zmene), totiž ostávajú zachované aj po zmene príslušného procesného predpisu, a to v súlade s princípom justifikácie účinkov procesných úkonov tak, ako ho charakterizoval doc. JUDr. J. T., R., predseda Komisie pre rekodifikáciu Občianskeho súdneho poriadku vo svojom článku týkajúcom sa reformy občianskeho procesného práva uverejnenom v časopise Bulletin Slovenskej advokácie 3/2015 pod názvom „O temporalite procesných noriem (malé praktikum z teórie práva)“. Obsahom tohto princípu je skutočnosť, že procesné úkony subjektov civilného súdneho konania vykonané počas platnosti a účinnosti skoršieho procesného predpisu sa vo sfére svojich účinkov prejavujú s relevanciou pre konanie samotné aj počas účinnosti nového procesného predpisu. V zmysle uvedeného pre princíp justifikácie účinkov procesných úkonov platia nasledovné závery: 1) justifikujú sa účinky všetkých procesných úkonov, t. j. procesných úkonov súdu, ako aj procesných úkonov účastníkov konania; 2) zachovávajú sa právne účinky úkonov vykonaných za účinnosti skoršej procesnej úpravy; procesný úkon vyvoláva procesnoprávne následky (účinky) do budúcnosti, a v tejto procesnej budúcnosti sa následky úkonu uznávajú aj vtedy, ak novšia procesná úprava už s takýmto následkom nepočíta; 3) akýkoľvek procesný úkon vykonaný v procese akýmkoľvek subjektom, ak implikuje svoje účinky do budúcnosti bez ohľadu na procesný režim tejto budúcnosti sa normatívne účinky tohto úkonu uznávajú (aj keby ich už procesná budúcnosť neuznávala). Žalobca k princípu justifikácie účinkov procesných úkonov dodáva, že hoci normatívne explicitne vyjadrený nie je, jeho všeobecná platnosť vyplýva, teda je odvoditeľná, zo všeobecných princípov právneho štátu, predovšetkým z princípu legitímnych očakávaní, ochrany nadobudnutých práv a dôvery subjektov práva v právo samotné. Nakoľko ZRK je procesným predpisom upravujúcim konanie na rozhodcovských súdoch, základné východiská a princípy intertemporality novej úpravy rozhodcovského konania by mali byť podobné ako pri občianskom súdnom konaní. Rovnako ako pri procesnom predpise upravujúcom občianske súdne konanie sa teda uplatní v prvom rade princíp okamžitej aplikability novej procesnej právnej úpravy na všetky konania prebiehajúce na súde a začaté podľa doterajších predpisov ako nosný znak procesnej intertemporality, ktorý je explicitne vyjadrený v prechodnom ustanovení § 54b ods. 1 ZRK: „Ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na konania začaté pred 1. januárom 2015.“ Citované ustanovenie § 54b ods. 1 ZRK nerozlišuje medzi rozhodcovským a súdnym konaním. Nová úprava ZRK, relevantná pre postup všeobecných súdov, tak od 01.01.2015 zaväzuje aj všeobecné súdy. Podľa názoru doc. H. X. O., R., LL.M., člena pracovnej skupiny pre ostatnú novelizáciu M. prezentovanom v článku „Intertemporalita novej úpravy rozhodcovského konania“ zverejnenom v časopise Súkromné právo 8/2015, sa ustanovenie § 54b ods. 1 ZRK prioritne aplikuje na rozhodcovské konanie a na súdne konania sa aplikuje iba vo vzťahu k otázkam konania ako takého, teda na procesné otázky, nie na samotné dôvody žaloby o zrušenie Rozhodcovského rozsudku. Ustanovenie § 54b ods. 1 ZRK sa tak neaplikuje na otázky, od ktorých závisí výsledok konania pred súdom vo veci samej. Navyše, nebolo účelom novely konvalidovať vady rozhodcovských rozsudkov. Preto, ak bol Rozhodcovský rozsudok zaťažený vadou, ktorá odôvodňovala jeho zrušenie súdom podľa predchádzajúcej právnej úpravy, nie je dôvod na to, aby účastník konania, ktorý sa takejto vady už dovoľával, bol sankcionovaný za zmeny právnej úpravy. Preto skutočnosť, že bola podaná žaloba o zrušenie Rozhodcovského rozsudku pred 1. januárom 2015 z dôvodu obsiahnutého v ustanovení § 40 ZRK starého znenia, ktorý bol novelou vypustený alebo zmenený, nemá bez ďalšieho viesť k neúspechu žalobcu. K uvedenému záveru dospeli aj nemecké súdy, ktoré uvádzajú, že opravné prostriedky, o ktorých sa začalo konať podľa predchádzajúcej právnej úpravy, ostávajú odôvodnené, aj keby medzičasom došlo k zúženiu rozsahu opravného prostriedku (rozhodnutie Spolkového ústavného súdu BVerGE 87, 48 zo dňa 07.

júla 1992). Záujem hodný rovnakej ochrany má aj ten, kto podľa predchádzajúcej úpravy mohol podať opravný prostriedok, ale podal ho až za účinnosti novej (rozhodnutie Krajinského sociálneho súdu / LSG/ pre spolkové krajiny Berlin a Brandenburg zo dňa 02. júna 2008, sp. zn. L 32 B 758/08 AS). K rovnakému záveru sa pri posudzovaní novelizácie rozhodcovského konania a opravných prostriedkov proti rozhodcovským rozhodnutiam priklonil aj švajčiarsky Spolkový súd (rozhodnutie BGE 115 II 97 zo 7. apríla 1989). Na základe vyššie uvedeného, v súlade s princípom justifikácie účinkov procesných úkonov ako komplementárneho princípu k princípu okamžitej aplikability novej procesnej normy, ostávajú účinky žalobcom uplatneného dôvodu žaloby o zrušenie Rozhodcovského rozsudku podľa ustanovení § 40 ods. 1 písm.

34Cb/137/2014-1210

h) ZRK v spojení s ustanovením § 228 ods. 1 písm. b) OSP platných a účinných v čase podania žaloby zachované, a to bez ohľadu na to, že takýto dôvod bol neskoršou právnou úpravou vypustený; napriek prechodnému ustanoveniu § 54b ods. 1 ZRK je tento potrebné aplikovať iba na procesné otázky a nie na dôvody žaloby o zrušenie Rozhodcovského rozsudku, nakoľko žalobca by nemal byť sankcionovaný zmenou právnej úpravy, ktorej účelom nebolo konvalidovať vady Rozhodcovského rozsudku.

12. Súd vo veci nariadil pojednávanie dňa 25.11.2016 (pojednávanie bolo otvorené, pojednávanie sa konalo a zúčastnili sa ho žalobca, právny zástupca žalobcu a právny zástupca žalovaného).

Právny zástupca žalobcu, ktorý predložil súdu k nahliadnutiu originál registratúrneho denníka mesta Levice - „Mestský úrad v Leviciach, rok 2009 druhý zväzok č. 6622-13298“, a zároveň kópie časti registratúrneho denníka založil do súdneho spisu.

Právny zástupca žalovaného žiadal súd, aby predložený registratúrny denník mesta Levice bol priložený ako dôkazový materiál k spisu, do prílohovej obálky, nakoľko žalobca predkladal v iných konaniach t.j. v konaní č. k. 33Cb/80/2011 a v trestnom konaní proti obvinenému J.M., rôzne registratúrne denníky. Ďalej navrhol vykonať v konaní dôkaz - výsluch svedka T. Y., primátora Veľký Krtíš, ktorý by mohol preukázať, že listina, ktorá bola predmetom skúmania - ZP č. 16/2015, ktorý predložili ako dôkaz v tomto konaní, je autentická a bola doručená žalobcovi.

Právny zástupca žalovaného uviedol, že znalecký posudok z trestného konania č. ČES: PPZ - KEU-BA-EXP-2014/7028, zo dňa 15.05.2014, vychádzal len z fotokópie dokladov materiálov a nepreukazuje falšovanie listín a takýto dôkaz si žalobca (v rozhodcovskom konaní ako žalovaný), mohol uplatniť už skôr. Namietal litispendenciu vo veci, a to z dôvodu, že vo veci prebieha konanie 33Cb/80/2011, a ktoré bolo prerušené do právoplatného skončenia konania v tejto veci.

Právny zástupca žalobcu poukázal na to, že znalecké posudky, ktoré uvádzal právny zástupca žalovaného sú dôkazy listinou a tieto všetky boli predložené v rozhodcovskom konaní okrem posledného a to znaleckého posudku č. 16/15, ktorý vypracoval znalec J.. R. Masaryk, R., dňa 19.11.2015. Ďalej zdôraznil, že tieto znalecké posudky nevychádzali z originálov dokladov - faktúr, nakoľko tieto neboli nikdy žalobcovi žalovaným predložené.

Právny zástupca žalovaného sa odvolával na uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Cob/293/2014 - 804, ktoré sa týka tohto konania, kde Krajský súd vymedzil otázku litispendencie s tým, že navrhol konanie v tejto časti zastaviť práve z tohto dôvodu, ďalej poukázal na znalecký posudok č. 16/15, ktorý vypracoval znalec J.. R. J., PhD, dňa 19.11.2015, ktorý vychádzal z originálov listín, ktoré sa porovnávali s listinami, mesta Levice spolu s inými listinami a trval na výsluchu D. Y. - primátora Veľkého Krtíša. Ďalej uviedol, že rozsudok Okresného súdu v Banskej Bystrici právnej veci žalobcu mesta Levice proti žalovanému PM Zbrojníky, a.s. o určenie neplatnosti právneho úkonu, nesúvisí s touto vecou.

Právny zástupca žalobcu poukázal na to, že rozsudok Okresného súdu v Banskej Bystrici č. k. 60Cb/124/2014-554 právnej veci žalobcu mesta Levice proti žalovanému PM Zbrojníky, a.s. o určenie neplatnosti právneho úkonu - Dodatku č.1, ktorý rozhodol, tak, že Dodatok č. 1 zo dňa 04.11.2004 nie je platný a že nárok, ktorý vznikol na základe tohto Dodatku č. 1 bol postúpený na žalovaného. Preto nie je pravdou, že tento rozsudok sa netýka žalovaného, nakoľko má spojitosť s uplatnením nárokov.

Žalobca uviedol, že mesto Levice nevedie iný registratúrny denník pre rok 2009, než ten ktorý bol súdu predložený a vyjadril sa k tvrdeniu žalovaného a to údajnému manipulovaniu s ním, a uviedol, že predmetný registratúrny denník bol vytiahnutý z archívu a za 14 rokov, odkedy je primátorom mesta Levice sa nestalo, že by sa stratila niekedy nejaká zásielka, pritom za rok je to okolo 7 000 - 10 000 zásielok.

Právny zástupca žalobcu uviedol, že čo sa týka manipulácie s registratúrnymi denníkmi, pokiaľ by došlo k chybe v registratúrnom denníku, dá sa vykonať oprava v súlade s registratúrnym poriadkom a je zaznamenané kto vykonal opravu.

Právny zástupca žalovaného sa vyjadril k rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici č. k. 60Cb/124/2014-554 s tým, že spoločnosť NEFRETITI s.r.o. nemala žiadnu pohľadávku, ktorú mohla postúpiť z Dodatku č. 1 zo dňa 04.11.2004 a že v Dodatku č. 1 zo dňa 04.11.2004 súd konštatoval, že je neplatný, a preto potom nemohla vzniknúť ani pohľadávka voči mestu Levice.

13. Žalovaný sa vyjadril k záverom z pojednávania zo dňa 25.11.2016 vyjadrením zo dňa 02.12.2016 a zo dňa 13.01.2017 a uviedol, že na základe rozsudku sp. zn. 60 Cb/124/2011 zo dňa 05.08.2015, ktorý bol vydaný Okresným súdom Banská Bystrica, bolo rozhodnuté tak, že určil, že Dodatok č. 1 zo dňa 04.11.2004 uzatvorený medzi obchodnou spoločnosťou NEFRETITI, s.r.o. a obchodnou spoločnosťou PM Zbrojníky, a.s. k Zmluve o užívaní zariadení a vstupoch na pozemky pri realizácii zabezpečenia výstavby a podmieňujúcich a súvisiacich činností pre priemyselný park Levice - Géňa zo dňa 27.09.2004 je neplatný. Žalovaný poukázal na to, že uvedený rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica je záväzný len pre strany sporu a teda nie je záväzný pre strany sporu v tomto konaní (§ 228 ods. 1 CSP „ Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak.“). Keďže žalovaný nebol v čase vyhlásenia rozsudku stranou sporu (účastníkom konania) vedeného pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 60Cb/124/2011, a nie je ani právnym nástupcom žiadnej zo strán sporu v tomto konaní, nemôže byť záväzný pre strany sporu v tomto konaní. Postup žalobcu považuje za účelový, keď podal určovaciu žalobu dňa (17.06.2011) na Okresný súd v Banskej Bystrici až po vydaní Rozhodcovského rozsudku (07.06.2011), nakoľko žalobcovi nič nebránilo podať žalobu už skôr, počas rozhodcovského konania, resp. pred vydaním Rozhodcovského rozsudku, a z tohto dôvodu navrhnúť prerušenie rozhodcovského konania. Ďalej sa vyjadril k predloženému registratúrnemu denníku žalobcom. Žalovaný zdôraznil, že výpis z registratúrneho denníka žalobcu, nepreukazuje ním tvrdenú skutočnosť, že právny predchodca žalovaného obchodná spoločnosť NEFRETITI, s.r.o. nedoručil žalobcovi sporné listiny.

14. Súd vo veci nariadil pojednávanie dňa 20.12.2016 (pojednávanie nebolo otvorené z dôvodu ospravedlnenia právneho zástupcu žalovaného pre práceneschopnosť).

15. Súd vo veci nariadil pojednávanie dňa 17.01.2017 (pojednávanie bolo otvorené, pojednávanie sa konalo a zúčastnili sa ho žalobca, právny zástupca žalobcu a právny zástupca žalovaného). Právny zástupca žalobcu sa pridŕžoval žaloby, ako aj doterajších ústnych a písomných vyjadrení a záverečnej reči zo dňa 09.12.2016 a žiadal, aby súd žalobe vyhovel v celom rozsahu. Právny zástupca žalovaného sa pridŕžoval doterajších ústnych a písomných vyjadrení, záverečnej reči zo dňa 12.12.2016 a jej doplnenia zo dňa 19.12.2016 a trval na predložení originálu registratúrneho denníka žalobcom ako aj na výsluchu svedkov ktorých navrhol dňa 19.12.2016 a to W. S. konateľa 34Cb/137/2014-1211

spoločnosti CITYSHOP s.r.o. a D. Y. primátora mesta T. X., a to za účelom preukázania skutočností - porovnávacích materiálov vo vypracovaných znaleckých posudkoch predložených žalovaným. Žalobu žiadal zamietnuť, prípadne konanie zastaviť z dôvodu prekážky litispendencie. Právny zástupca žalobcu žiadal zamietnuť návrh na vykonanie navrhnutých dôkazov žalovaným, nakoľko žalovaný si ich neuplatnil v konaní včas a neuviedol ako by mohli byť výpoveďami ním navrhnutých svedkov, objasnené skutočnosti v tomto konaní. Nesúhlasil s návrhom na vykonanie dôkazu a to predložením originálu registratúrneho denníka z daného obdobia, nakoľko tento dôkaz bol v konaní už vykonaný.

16. Žalobca v písomnej záverečnej reči uviedol zo dňa 09.12.2016, v ktorej zhrnul svoje argumenty a tvrdenia a uviedol, že žaloba bola podaná včas v zákonom stanovených lehotách; dôvody uplatnené žalobou ostávajú zachované aj po zmene príslušnej procesnej právnej úpravy; žalobca preukázal existenciu a opodstatnenosť dôvodov uvedených v žalobe; Znalecký posudok vypracovaný Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ Bratislava číslo ČES: PPZ - KEU-BA-EXP-2014/7028 zo dňa 15.05.2014 preukazuje sfaľšovanie prezenčných pečiatok Mesta Levice na sporných materiáloch, ktorými boli uplatnené všetky údajné nároky žalovaného voči žalobcovi priznané Rozhodcovským rozsudkom, čo zakladá jeho zrušenie v celom rozsahu. Právny zástupca žalobcu navrhuje, aby súd jeho žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

Podrobne sa vyjadril k dôvodu na zrušenie Rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. h) ZRK v spojení ustanovením § 228 ods. 1 písm. b) OSP:

Žalobca uviedol, že v pôvodnom konaní sa nemohol vykonať dôkaz, ktorý môže privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci t.j. znalecký posudok z trestného konania, vypracovaný Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ Bratislava číslo ČES: PPZ - KEU -BA-EXP-2014/7028 zo dňa 15.05.2014, ktorým bolo preukázané falšovanie úradnej pečiatky Mesta Levice - kancelárie prvého kontaktu na dokumentoch, ktoré údajne právny predchodca žalobcu doručil žalobcovi a ktorými si voči nemu uplatnil fiktívny nárok neskôr priznaný Rozhodcovským rozsudkom, o ktorého zrušenie v konaní ide. Znalecký posudok totiž jednoznačne konštatuje, že sporné odtlačky pečiatok sa nezhodujú s ukázkami pravých pečiatok a to spôsobom vyhotovenia, rozlohou obvodovej kontúry a polohou jednotlivých komponentov.

Preukázanie sfalšovania prezenčných dátumových pečiatok Mestského úradu Mesta Levice predovšetkým znamená, že právny predchodca žalobcu si svoje údajné pohľadávky priznané napadnutým Rozhodcovským rozsudkom nikdy neuplatnil a ak by aj existovali, došlo by k ich premlčaniu. Zároveň by to znamenalo spáchanie trestného činu a teda Rozhodcovský súd by za takýchto okolností nikdy nevydal Rozhodcovský rozsudok (absentovala by taktiež aktívna vecná legitímácia žalovaného ako žalobcu v konaní pred Rozhodcovským súdom). Vyššie uvedeným konštatovaním je zároveň preukázaná aj podmienka priaznivejšieho rozhodnutia vo veci pre žalobcu, ktorej splnenie sa žalovaný v konaní snažil spochybníť.

Znalecký posudok číslo ČES: PPZ - KEU -BA-EXP-2014/7028 prvýkrát porovnal sporné materiály obsahujúce odtlačky sfalšovaných prezenčných pečiatok Mesta Levice s porovnávacími materiálmi poskytnutými Mestom Levice obsahujúcimi odtlačky pravých prezenčných pečiatok Mesta Levice (dovtedy si dal žalovaný vyhotovovať znalecké posudky bez toho, aby mu Mesto Levice poskytlo porovnávací materiál a teda aj odtlačky pečiatok na porovnávacom materiáli boli sfalšované), čím sa znalecký posudok dopracoval k objektívnemu záveru.

O možnosť vykonania dôkazov, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní ide aj vtedy, keď účastník v pôvodnom konaní síce splnil povinnosť tvrdenia, označil všetky skutkovo relevantné okolnosti na preukázanie svojich tvrdení, avšak súd ich nepokladal za rozhodujúce, a preto k ich dokazovaniu nepriekročil, keďže sa uspokojil s listinami osvedčujúcim v tom čase opak. V rozhodcovskom konaní si žalobca splnil svoju povinnosť tvrdenia; opakovane uvádzal, že predmetné faktúry, na základe ktorých si žalovaný ako postupník pohľadávok z nich vyplývajúcich uplatnil peňažné nároky v rozhodcovskom konaní, neboli žalobcovi nikdy doručené a prezenčné dátumové pečiatky na faktúrach boli sfalšované; uviedol aj začatie trestného stíhania pre tento skutok. K vykonaniu dôkazu znaleckým posudkom alebo iným dôkazom však zo strany rozhodcovského súdu nebolo pristúpené a Rozhodcovský súd argumentáciu žalobcu v tomto smere odmietol. Je teda zrejme, že nevyhnutná podmienka na uplatnenie tohto dôvodu na zrušenie Rozhodcovského rozsudku bola splnená a žalobca ju v konaní jednoznačne preukázal.

V súčasnosti prebieha aj trestné stíhanie pre pokus obzvlášť závažného zločinu podvodu spáchaného (ako z doterajších zistení vyplýva) osobou Q. ako konateľom postupcu (spoločnosti NEFRETITI s.r.o.) pohľadávok, ktoré boli priznané napadnutým Rozhodcovským rozsudkom. Je nepochybné, že vyššie uvedený znalecký posudok ako jeden z dôkazov prispel k objasneniu spáchania trestného činu, na základe čoho došlo zo strany príslušných orgánov činných v trestnom konaní k vydaniu uznesenia o vznesení obvinenia. V súčasnosti je trestné stíhanie vo fáze súdneho konania, keďže príslušný prokurátor podal na obvineného XX.XX.XXXX.pre uvedený skutok obžalobu na súd, o čom bol žalobca ako poškodený informovaný prokurátorom upovedomením zo dňa 21.11.2016. Keďže z dnešného stavu trestného konania je zrejme, že došlo k spáchaniu trestného činu určitou konkrétnou osobou, v priamom dôsledku ktorého bol priznaný nárok Rozhodcovským rozsudkom, je naplnený predpoklad na zrušenie tohto Rozhodcovského rozsudku v celom jeho rozsahu zo žalobcom uplatnených dôvodov. Žalobca uviedol ďalej, že vo svojom podaní zo dňa 23.11.2015 doložil do spisu aj právoplatný rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 60Cb 124/2011-554 zo dňa 05.08.2015. ktorý bol súdu predložený z dôvodu opatrnosti a s ohľadom na to, že žalobca podal návrh na spojenie vecí vedených na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 33 Cb/80/2011 a sp. zn. 34Cb/137/2014. Hoci teda nejde o dôkaz, ktorý by mal v konaní preukazovať dôvod na zrušenie Rozhodcovského rozsudku, je možné ho použiť ako nepriamy dôkaz na preukázanie spôsobu konania a podvodného správania sa osoby N. M. konajúceho za postupcu - spoločnosť NEFRETITI, s.r.o. pri uplatnení nároku z jednej faktúry priznaného Rozhodcovským rozsudkom. Uvedený rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica totiž konštatuje okrem iného to, že suma dohodnutá Dodatkom č. 1, ktorého neplatnosť súd rozsudkom vyslovil, je v rozpore s dobrými mravmi z dôvodu jej neprimeranej výšky, ako aj z dôvodu, že spoločnosť

NEFRETITI, s.r.o. pri uzatváraní Dodatku č. 1 neupozornila Mesto Levice na hroziaci finančný výdavok (11 900 000 Sk) a nevyžiadala si od neho súhlas, prípadne pokyn na ďalší postup pri jednaní o výške odmeny.

Žalobca sa vyjadril k znaleckému posudku - č. 16/2015 vypracovanému J.. R. J., R.. sa žalobca podrobne vyjadril vo svojom podaní zo dňa 24.11.2016, pričom vyslovil názor, že tento znalecký posudok nie je dôveryhodným dôkazom a súd by na neho nemal prihliadať a k znaleckému posudku - č. 51/10 vypracovanom súdnym

34Cb/137/2014-1212

znalcom JUDr. Z. Q. a objednanom zadávateľom Mgr. N., s tým, že nemá žiadnu relevanciu. Uvedené skonštatoval aj prokurátor Krajskej prokuratúry Nitra v uznesení zo dňa 28.10.2010 sp. zn. Kv 13/2010-12, keď uviedol, že závery znalca H.. Z. Q. možno považovať za nenáležité a to vzhľadom k skutočnosti, že tento znalec je znalcom z odboru Písmoznalectvo - odvetvie ručné písmo (identifikácia pisateľa), pričom podľa zbierky inštrukcií a oznámení č. 7/2009 (časť 6), znalec v odbore 270000 Písmoznalectvo - odvetvie 270100 ručné písmo (identifikácia pisateľa), aké má aj znalec H.. Z. Q., skúma písomný text vyhotovený ručným písmom. Osobitným predmetom skúmania sú podpisy. Cieľom skúmania textov a podpisov vyhotovených ručným písmom je overenie pravosti rukopisov a podpisov, identifikácia pisateľa nepravých rukopisov a podpisov a stanovenie zhodnosti viacerých rukopisov a podpisov. Podľa uvedenej inštrukcie nie je teda znalec oprávnený „podporne“ skúmať odtlačky pečiatok, ako to urobil znalec JUDr. Z. Q. v znaleckom posudku.

Žalobca sa ďalej vyjadril k dôvodu na zrušenie Rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. h) ZRK v spojení s § 228 ods. 1 písm. e) OSP a uviedol, že si v žalobe uplatnil aj dôvod na zrušenie Rozhodcovského rozsudku, ktorým je rozpor s rozhodnutím SDEÚ, pričom poukázal na niekoľko rozhodnutí SDEÚ, s ktorými je Rozhodcovský rozsudok v rozpore. Žalobca má za to, že Rozhodcovský rozsudok je nezlučiteľný s právom EÚ - smernicou Rady 93/37/ EHS o koordinácii postupov verejného obstarávania prác a v rozpore so zásadou transparentnosti, zásadou hospodárnosti a efektívnosti, zásadou nediskriminácie a rovnosti zaobchádzania, ako aj zásadou zachovania hospodárskej súťaže.

Žalobca poukazuje na to, že pri absencii explicitného ustanovenia príslušného právneho predpisu Slovenskej republiky aplikovateľného na daný prípad bolo potrebné postupovať pri výklade vnútroštátneho práva eurokonformne a v súlade so zásadami unijného práva. V danom prípade to znamenalo, že ak v danom čase platný a účinný zákon o verejnom obstarávaní neupravoval otázku týkajúcu sa vyčíslenia všetkých nákladov v čase predloženia ponuky, bolo potrebné posúdiť danú problematiku vo svetle práva EÚ a dospieť k záveru, že zmluva na zhotovenie prác uzavretá na základe verejného obstarávania musí obsahovať všetky predvídateľné náklady dodávateľa na ich zhotovenie (rozsudok vo veci Jean Auroux C-220/05). Rozhodcovský rozsudok tak v rozpore s uvedeným priznal žalovanému nárok, ktorého výška nebola v čase podpisu zmluvy uzatvorenej ako výsledok verejného obstarávania dohodnutá a známa a ktorého výška bola aj podľa názoru Okresného súdu Banská Bystrica vysloveného v rozsudku č. k. 60 Cb/124/2011 -554 zo dňa 05.08.2015 v rozpore s dobrými mravmi.

Žalobca má za to, že žalobu podal včas a v súlade s príslušnými procesnými právnymi predpismi platnými a účinnými v čase podania žaloby, t. j. s ustanovením § 40 ods. 1 písm. h) ZRK a s § 228 až 235 OSP, podľa ktorých je možné podať žalobu na zrušenie Rozhodcovského rozsudku z dôvodu, ak je v rozpore s rozhodnutím SDEÚ alebo iného orgánu ES aj po uplynutí troch rokov od právoplatnosti Rozhodcovského rozsudku. Z tohto dôvodu nie je potrebné zaoberať sa subjektívnou 30-dňovou lehotou; žalobca podotýka, že žalobu (napriek uvedenému v predchádzajúcej vete) podal v objektívnej trojročnej lehote. Žalobca zdôrazňuje, že aplikovať správne platné a účinné právne normy vrátane právne záväzných aktov EÚ je Rozhodcovský súd povinný ex offa, v opačnom prípade by z jeho strany došlo k porušeniu základného práva na súdnu ochranu garantovaného Ústavou SR. Žalobca zastáva názor, že Rozhodcovský rozsudok bol jednoznačne vydaný v rozpore s rozhodnutím SDEÚ a teda je daný žalobcom uplatnený dôvod na jeho zrušenie.

17. Žalovaný v písomnej záverečnej reči uviedol zo dňa 12.12.2016, uviedol že vo vzťahu k tvrdenému dôvodu, pre ktorý žalobca žiada zrušenie Rozhodcovského rozsudku, ktorým má byť znalecký posudok ČES: PPZ - KEU-BA-EXP-2014/7028 zo dňa 15.05.2014, uviedol, že znaleckému ústavu boli zo strany zadávateľa predložené na skúmanie iba fotokópie sporných listín a selektívne vybraný porovnávací materiál (bez špecifikácie metodiky výberu porovnávacieho materiálu), vzhľadom k čomu nie je

zachovaná objektivita v rámci znaleckého skúmania. Zo znaleckého posudku taktiež nevyplýva, či bolo predmetom znaleckého skúmania porovnanie sporného materiálu s porovnávacím materiálom. Na ktorom by sa nachádzali odtlačky všetkých troch pečiatok Mestského úradu Levice (žalobcu), ktoré sa v danom období používali v kancelárii prvého kontaktu žalobcu (v súčasnosti už neexistujú všetky tri exempláre pečiatok), ktorá skutočnosť vyplýva zo svedeckých výpovedí v trestnom konaní, vedenom na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru, Odbor kriminálnej polície Nitra pod č. ČVS: ORP-103/3-OVK-NR-20H. Znalecký posudok neobsahuje žiadne prílohy, z ktorých by bolo možné overiť postup, ktorým ústav dospel k konkrétnemu záveru, vzhľadom k čomu je tento nepreskúmateľný, nevyplýva z neho, že by sa na faktúre č. 28-09/2005 zo dňa 28.09.2005, na faktúre č. 30-09/2005 zo dňa 30.09.2005, na oznámení o postúpení pohľadávok zo dňa 01.04.2009 a na oznámení o postúpení pohľadávok zo dňa 17.09.2009, nenachádzala pravá pečiatka Mestského úradu Levice (žalobcu), resp. že by odtlačky Mestského úradu Levice (žalobcu) na uvedených listinách boli reprodukcie vyhotovené technikou tlače na báze tonera, t.j. že by neboli vyhotovené odtlačením pečiatky. V žiadnom prípade z tohto posudku nevyplýva, že by došlo k falšovaniu pečiatok na uvedených listinách, ako sa to snaží navodiť žalobca. Zo znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že predmetom skúmania znaleckým ústavom boli 4 kusy sporného materiálu, ktorým mali byť „oznámenia spoločnosti NEFRETITI, s.r.o. Žilina“. Z uvedeného je zrejme, že predmetom skúmania neboli faktúry č. 28-09/2005 zo dňa 28.09.2005 a č. 30-09/2005 zo dňa 30.09.2005 a zároveň nie je možné bez ďalšieho vyvodiť, že by boli predmetom skúmania oznámenia spoločnosti NEFRETITI, s.r.o. o postúpení pohľadávok zo dňa 01.04.2009 a zo dňa 17.09.2009. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca produkuje účelové tvrdenia o tom, že došlo k spáchaniu trestného činu podvodu. Táto skutočnosť z uvedeného znaleckého posudku, ani z uznesenia Prezídia Policajného zboru, národná kriminálna agentúra, národná jednotka finančnej polície, expozitúra Západ, Nitra ČVS: PPZ-1141/NKA-FP-ZA-2013 zo dňa 29.06.2015. Tvrdenia žalobcu sú tak v hrubom rozpore so skutočným stavom veci, popierajúc jednu zo základných zásad trestného práva, ktorou je ústavná zásada prezumpcie neviny (čl. 50 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky). Do dnešného dňa nebolo vydané rozhodnutie, ktorým by bolo právoplatne potvrdené, že došlo k spáchaniu trestného činu, ako sa to snaží navodiť žalobca. Žalobcom tvrdené falšovanie pečiatok teda nebolo žiadnym spôsobom preukázané, práve naopak. Zo znaleckého posudku č. 51/2010 zo dňa 30.06.2010 vyhotoveného JUDr. Igorom Nitrianskym, znalcom z odboru Písmoznalectvo, odvetvie Ručné písmo (identifikácia pisateľa), znaleckého posudku č. 7/2010 zo dňa 14.10.2010 vyhotoveného J.. R. J., znalcom z odboru Kriminalistika, odvetvie Grafická diagnostika, znaleckého posudku č. PPZ-16154/KEU-BA-EXP-34Cb/137/2014-1213

2010 zo dňa 12.01.2011 vyhotoveného Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru a znaleckého posudku č. 16/2015 zo dňa 19.11.2015 vyhotoveného J.. R. J., PhD., znalcom z odboru Kriminalistika, odvetvie Grafická diagnostika (z ktorých vyplýva, že žalobcovi boli doručené faktúry spoločnosti NEFRETITI, s.r.o. č. 28-09/2005 zo dňa 28.09.2005 a č. 30-09/2005 zo dňa 30.09.2005. Zdôraznil, že v tejto časti bráni prejednaniu veci prekážka litispendencie (skôr začatého konania), keďže rovnaké skutkové okolnosti uviedol žalobca v skôr podanej žalobe o zrušenie Rozhodcovského rozsudku, doručenej Okresnému súdu Bratislava I dňa 12.07.2011, ktorá vec je vedená pod sp. zn. 33 Cb/80/2011 (totožnosť účastníkov, predmetu konania a skutkových okolností), a na ktorú skutočnosť upozornil aj Krajský súd v Bratislave v uznesení sp. zn. 8 Cob/293/2014-804 zo dňa 19.02.2015. Žalovaný uviedol, že vo vzťahu k tvrdenému dôvodu, pre ktorý žalobca žiada zrušenie Rozhodcovského rozsudku, ktorým má byť rozpor Rozhodcovského rozsudku s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev, že žalobca odvodzuje rozpor Rozhodcovského rozsudku s rozhodnutiami Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev, ktoré boli vydané ešte pred vyhlásením žalobou napadnutého Rozhodcovského rozsudku, vzhľadom k čomu žalobca podal žalobu o zrušenie Rozhodcovského rozsudku až po uplynutí subjektívnej 30-dňovej lehoty odo dňa, keď ako účastník rozhodcovského konania mohol po prvýkrát uplatniť tvrdený dôvod obnovy konania ako základ žaloby o zrušenie Rozhodcovského rozsudku, keďže o uvedených rozhodnutiach Súdneho dvora Európskych spoločenstiev mohol mať vedomosť už v čase prebiehajúceho rozhodcovského konania (podľa názoru generálneho advokáta Súdneho dvora sa začiatok plynutia subjektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania má počítať odo dňa vyhlásenia rozhodnutia; podľa rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41 Cob/9/2013 subjektívna lehota začína plynúť uplynutím dvadsiateho dňa od zverejnenia rozhodnutia Súdneho dvora v Úradnom Vestníku. Čím sa stáva záväzným pre každú fyzickú, ako aj právnickú osobu). Návrh na obnovu konania podľa ustanovenia § 228 ods. 1 písm. e) OSP možno podať len pre rozpor posudzovaného rozhodnutia s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych

spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev, ktoré s posudzovanou vecou vecne a personálne súvisí (čo však nie je splnené v prejednávanej veci). Pri povoľovaní obnovy konania platí taktiež zásada, že pokiaľ účastník zo svojej viny neuplatnil určitú skutočnosť v pôvodnom konaní, je vylúčený z ďalšieho jej uplatňovania aj s dôkazmi, ktoré majú túto skutočnosť preukázať. Navyše, žalobca ani nepreukázal ním tvrdený rozpor Zmluvy o výstavbe s ustanovením § 17 až § 21 zákona č. 523/2003 Z. z. o verejnom obstarávaní. Ním tvrdená skutočnosť, že náklady spojené s udelením súhlasu na zriadenie staveniskových prípojk energií neboli vyčíslené v cenovej ponuke obchodnej spoločnosti NEFRETITI, s.r.o. a že výška oprávnených nákladov mohla mať vplyv na konanie ostatných záujemcov nie sú pravdivé, keďže náklady spojené s udelením súhlasu na zriadenie staveniskových prípojk energií boli uvedené na str. 18 a 19 ponuky a tieto boli ocenené na str. 20 ponuky obchodnej spoločnosti NEFRETITI, s.r.o., ktorá bola podľa oznámenia žalobcu o výsledku vyhodnotenia ponúk zo dňa 01.10.2004 jediným uchádzačom vo verejnom obstarávaní. Žalovaný sa vyjadril aj k rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 60 Cb/124/2011 zo dňa 05.08.2015 v právnej veci žalobcu Mesto Levice, proti žalovanému PM Zbrojníky. a.s. o určenie neplatnosti právneho úkonu (Dodatku č. 1 zo dňa 04.11.2004 uzatvorený medzi obchodnou spoločnosťou NEFRETITI, s. r. o, a spoločnosťou PM Zbrojníky, a.s. k Zmluve o užívaní a vstupoch na pozemky pri realizácii zabezpečenia výstavby a podmieňujúcich a súvisiacich činností pre priemyselný park Levice - Géňa zo dňa 27.09.2004) nie je s poukazom na ustanovenie § 228 ods. 1 CSP záväzný pre strany sporu v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 34Cb/137/2014, ani pre samotný konajúci súd (subjektívna záväznosť rozsudku). Uvedenú určovaciu žalobu podal žalovaný na Okresný súd Banská Bystrica až po vydaní Rozhodcovského rozsudku, pričom v tejto časti bráni prejednávaniu veci prekážka litispendencie (skôr začatého konania), keďže rovnaké skutkové okolnosti uviedol žalobca v skôr podanej žalobe o zrušenie Rozhodcovského rozsudku, doručenej Okresnému súdu Bratislava I dňa 12.07.2011, ktorá vec je vedená pod sp. zn. 33Cb/80/2011 (totožnosť účastníkov predmetu konania a skutkových okolností). Napokon, zákonom č. 336/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 244/2002 Z. z. došlo súčinnosťou od 01.01.2015 k zmene zákona o rozhodcovskom konaní, podľa ktorej nie je možné požadovať zrušenie Rozhodcovského rozsudku z dôvodov, pre ktoré by bola v konaní pred všeobecným súdom na mieste obnova konania, vzhľadom k čomu sú akékoľvek tvrdenia žalobcu o existencii dôvodu na zrušenie Rozhodcovského rozsudku z dôvodu, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania, irelevantné.

18. Žalovaný v doplnení záverečnej reči zo dňa 19.12.2016 poukázal na Uznesenie Ústavného súdu SR II. ÚS 606/2015-14 zo dňa 24. septembra 2015, v ktorom Ústavný súd SR uviedol: „... podmienkou obnovy konania podľa ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a), b) O. s. p. je to, že takýto dôkaz, ktorý by mohol privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, musel už v čase pôvodného konania objektívne existovať, čo v danom prípade rozhodne splnené nie je ...“. V danom prípade v čase vydania Rozhodcovského rozsudku sp. zn. Rsp M - 19/2009 zo dňa 07.06.2011, znalecký posudok číslo ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2014/7028 zo dňa 15.05.2014 objektívne neexistoval, a preto nie je daný dôvod pre obnovu konania podľa ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a), b) OSP, zároveň v tejto súvislosti poukazuje aj na výpoveď žalobcu na pojednávaní dňa 20.08.2012 v konaní sp. zn. 33 Cb/80/2011. Ďalej poukázal na Usnesenie Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 25 Cdo 2575/2009 z 15.09.2011, v ktorom Nejvyšší soud ČR uviedol: „Důvod zakládající přípustnost obnovy řízení podle ustanovení § 228 odst. 1 písm. b) o. s. ř., upravuje situaci, v níž účastník řízení splnil svou důkazní povinnost podle ustanovení § 120 ods. 1 o. s. ř., avšak důkaz nebylo možno z objektivních příčin provést. Jestliže v původním řízení dovolatelé na provedení důkazu výsledkem svědka P. netrvali (což je skutkový závěr, jenž nepodléhá dovolacímu přezkumu), nemůže se jednat o situaci, že by takový navržený důkaz nemohl být v původním řízení proveden pro objektivní překážku, která následně odpadla.“ Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na Usnesenie Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 22 Cdo 2363/2007 z 03.03.2009, v ktorom Nejvyšší soud ČR uviedol: „Jestliže účastník tuto možnost po seznámení s obsahem znaleckého posudku měl, když všechny početní údaje, které znalkyně v nálezu posudku uváděla, objektivně prověřit či zkontrolovat mohl, soud obnovu řízení nepovolí.“

19. Súd sa vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: rozhodcovským spisom č.l. s.sp.12-748, vyjadrením žalobcu, č.l. s.sp. 751-768, stanoviskom žalovaného k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu proti uzneseniu č.l. s.sp. 775-777, odborným článkom - autor K.F. - Obnova konania pre rozpor s rozhodnutím súdneho dvora, vyjadrením žalobcu k stanovisku žalovaného č.l. s.sp.784-790, zápisnicou zo dňa 23.06.2010 34Cb/137/2014-1214

v rozhodcovskom konaní č.l. s.sp.791-792, vyjadrením k žalobe v rozhodcovskom konaní č.l. s.sp.793-799, stanoviskom žalovaného k vyjadreniu žalobcu zo dňa 05.03.2015 č.l. s.sp. 801-803, uznesením Krajského súdu č.k. 8 Cob/293/2014 - 804 č.l. s.sp.804-809, doplnením dôkazov žalobcu zo dňa 23.11.2015, č.l. s.sp. 843-862, stanoviskom žalovaného zo dňa 09.12.2015, č. l. s.sp. 873-887, uznesením Krajského súdu 1 Cob/135/2016, č.l. 915 s.sp., vyjadrením žalobcu , č.l.924-925, znaleckým posudkom č.16/2015, predložených dôkazov žalobcom zo dňa 24.11.2016 č.l. s.sp. 957-966, Znaleckým posudkom vypracovaným Kriminalistickým a expertíznym ústavom policajného zboru zo dňa 15.05.2014, č. ČES: PPZ-KEU-BA- EXP2014/7028, vyjadrením žalovaného zo dňa 02.12.2016 č.l. s.sp. 978-979, vyjadrením žalovaného zo dňa 09.12.2016 č.l. s.sp. 982-988, záverečnou rečou žalobcu zo dňa 09.12.2016, záverečnou rečou žalovaného zo dňa 12.12.2016 č.l. s.sp. 1004-1005, vyjadrením žalovaného zo dňa 09.12.2016, č.l. s.sp. 1006-1009, zápisnicami o výsluchu svedkov č.l. s.sp. 1010-1021, uznesením Krajskej prokuratúry Nitra zo dňa 25.03.2011 č.l. s.sp.1022-1026, znaleckým posudkom č. 51/2010 zo dňa 30.06.2010 č.l. s.sp. 1027-1058, znaleckým posudkom č. 7 zo dňa 14.10.2010, č.l. s.sp.1059-1072, vysvetlením znalca k súkromnému znaleckému posudku zo dňa 28.12.2016 č.l. s.sp.1073, znaleckým posudkom, č. ČP:PPZ-16154/KU-BA-EXP-2010 zo dňa 12.01.2011, č.l. s.sp.1074-1082, znaleckým posudkom č. 16/2015 zo dňa 19.11.2015 č.l. s.sp.1083-1097, vysvetlením k znaleckému posudku znalca zo dňa 22.11.2016 č.l. s.sp.1098, doplnenie záverečnej reči žalovaného zo dňa 19.12.2016 č.l. s.sp.1108-1113, overenou kópiou znaleckého posudku č. ČEZ:PPZ-KU-BA-EXP-2014/7028 zo dňa 15.05.2014 č.l. s.sp.1118-1121, uznesením o vznesení obvinenia sp. zn. ČVS: PPZ-1141/NKA-FP-ZA-2013 zo dňa 29.06.2015, fotokópiou faktúry č. 28-09/2005 zo dňa 28.09.2005 vystavenou spoločnosťou NEFRETITI, s.r.o., fotokópiou faktúry č. 30-09/2005 zo dňa 30.09.2005 vystavenou spoločnosťou NEFRETITI, s.r.o., oznámením spoločnosti NEFRETITI, s.r.o. o postúpení pohľadávok zo dňa 01.04.20 adresovaným Mestu Levice, oznámením spoločnosti NEFRETITI, s.r.o. o postúpení pohľadávok zo dňa 17.09.2009 adresovaným Mestu Levice týkajúce sa faktúr č. 1/30-09/2005 zo dňa 30.09.2005 a č. 2/30-09/2005 zo dňa 30.09.2005 vystavených spoločnosťou NEFRETITI, s.r.o., uznesením Prezídia policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej jednotky finančnej polície, expositúra Západ Nitra č. ČVS: PPZ-1141/NKA- FP-ZA-2013 zo dňa 09.02.2015, podaním - Reverz Mesta Levice číslo 8440/2012 zo dňa 13.09.2012, listami spoločnosti NEFRETITI, s.r.o. zo dňa 30.08.2005 označenými ako „Vodovod v Priemyselnom parku Levice Géňa“, hlásením o faxovom prenose zo dňa 30.09.2005, listom právneho zástupcu žalobcu zo dňa 07.10.2005, Znaleckým posudkom ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2012/13494, rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 60Cb 124/2011 1-554 zo dňa 05.08.2015, upovedomením prokurátora o podaní obžaloby zo dňa 21.11.2016, vyjadrením žalovaného zo dňa 13.01.2017 č.l. s.sp.1136-1168, nahliadnutím do originálu registratúrneho denníka mesta Levice - „Mestský úrad v Leviciach, rok 2009 druhý zväzok č. 6622-13298“, kópiou registratúrneho denníka mesta Levice - „Mestský úrad v Leviciach, rok 2009 druhý zväzok č. 6622-13298“ založenou v spise, nahliadnutím do spisu č. k. 33 Cb/80/2011, výsluchom žalobcu, prednesmi právnych zástupcov žalobcu a žalovaného, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise na pojednávaniach a zistil nasledovný stav:

20. Súd zistil z Rozhodcovského rozsudku vydaného Rozhodcovským súdom Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave so sídlom 9, 816 03 Bratislava, že bol vydaný dňa 06.07.2011, SPZN rsp M-19 2009 v právnej veci žalobcu AMAZING CO., so sídlom Capital City, Independence Avenue P. O. Box 1312, Victoria, Mahé, Seychelská republika, reg. č. 056603 proti žalovanému Mesto Levice, so sídlom: Námestie hrdinov č. 1, 934 01 Levice, IČO: 00 307 203, o zaplatenie 135 366,91 € s úrokom z omeškania, 97 599,54 € zmluvnej pokuty, 399 377,60 € s úrokom z omeškania, 286 952,80 € zmluvnej pokuty, 81 434,71 € s úrokom z omeškania, 42 793,94 € zmluvnej pokuty, 25 675,50 € s úrokom z omeškania, 13 492,48 € zmluvnej pokuty, vedenej pod sp. zn. Rsp M-19/2009, zo dňa 07.06.2011, a že nadobudol právoplatnosť dňa 06.07.2011.

21. Súd zistil z uznesenia ČVS: PPZ-1141/NKA-FP-ZA-2013 zo dňa 07.05.2013 Prezídia Policajného zboru Národnej kriminálnej agentúry, že vo veci závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1 ods. 4 písm. a) Trestného zákona bol pribratý Kriminalistický a expertízny ústav PZ Bratislava Sklabinská č. 1 za účelom vypracovania znaleckého posudku, v ktorom je potreba posúdiť a zodpovedať tieto otázky:

- 1) preskúmať pečiatky Mestského úradu Levice nachádzajúce sa na porovnávacích materiáloch predložených z Mestského úradu Levice ako aj na sporných materiáloch predložených zástupcom spol. NEFRETITI s.r.o. Žilina a určiť, či sú pečiatky Mestského úradu Levice na sporných dokladoch predložených spoločnosťou NEFRETITI s.r.o. Žilina totožné s pečiatkami Mestského úradu Levice na porovnávacích materiáloch z daného obdobia.

- 2) iné zistenie znalcov dôležité pre náležité posúdenie veci.

22. Súd zistil z originálu znaleckého posudku ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2014/7028 zo dňa 15.05.2014, že bol vypracovaný Kriministickým a expertíznym ústavom Policajného zboru, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz (č.l. s.sp.), že bol vypracovaný vo veci obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa ustanovenia § 221 ods. 1 ods. 4 písm. a) Trestného zákona, a že ako podklady na jeho vypracovanie boli - predmet č. 1 - originály listín Mestského úradu Levice s ukázkami odtlačkov pečiatky Mestského úradu Levice (porovnávací materiál), predmet č. 2 - oznámenia spoločnosti NEFRETITI s.r.o. Žilina v počte 4 ks (sporný materiál) a v ktorom je uvedené, že predmetné oznámenia obchodnej spoločnosti NEFRETITI s.r.o. (predmet č. 2) sú vyhotovené na báze tonera a na tomto princípe tlače pracujú laserové, LED počítačové tlačiarne a kopírovacie, resp. multifunkčné zariadenia na báze tonera. Odtlačky a podpisy sú taktiež vyhotovené technikou tlače na báze tonera, t.j. jedná sa o reprodukcie odtlačkov a podpisov a že vzájomným porovnaním reprodukcii sporných odtlačkov s textom „MESTSKÝ ÚRAD LEVICE došlo dňa: KPK Číslo Vybavuje Prílohy“ a ukážok odtlačkov pravej pečiatky bolo zistené, že sa líšia: spôsobom vyhotovenia, rozlohou obvodovej kontúry, polohou jednotlivých komponentov a teda že sa nejedná o fotokópie odtlačkov, ktorých ukážky boli zaslané na skúmanie. Ďalej v závere znaleckého posudku sa uvádza, že odtlačky Mestského úradu Levice na sporných materiáloch predložených zástupcom spoločnosti NEFRETITI sú reprodukcie vyhotovené technikou tlače na báze tonera, t.j. neboli vyhotovené odtlačením pečiatky. Sporné odtlačky sa nezhodujú polohou jednotlivých komponentov s ukázkami pravých odtlačkov - podrobnejšie je uvedené popísané v časti II. posudku. Súd ďalej zistil z predmetného znaleckého posudku, že predmety určené k vráteniu dožadujúcemu 34Cb/137/2014-1215

útvary nie sú jeho súčasťou a že boli zaslané dožadujúcemu útvaru ako samostatná a oddelená príloha.

23. Súd zistil z rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici č. k. 60 Cb/124/2011-554, v právnej veci žalobcu Mesto Levice, Námestie hrdinov 1, Levice, IČO: 00 307 203 voči žalovanému PM ZBROJNÍKY, a.s., Švédska 3, Levice, IČO: 34 149 244 o určenie neplatnosti právneho úkonu, zo dňa 5.8.2015 (č.l. 848-855 s.sp.), že rozhodol tak, že Dodatok č. 1 zo dňa 04.11.2004, uzatvorený medzi spoločnosťou NEFRETITI, s.r.o. so sídlom Palackého 85/5, 911 01 Trenčín, IČO: 36 402 711, vymazanou z Obchodného registra dňa 08.01.2010 a žalovaným k Zmluve o užívaní zariadení a vstupoch na pozemky pri realizácii zabezpečenia výstavby a podmieňujúcich a súvisiacich činností pre priemyselný park Levice - Géňa zo dňa 27.09.2004, je neplatný.

24. Súd zistil z uznesenia Prezídia Policajného zboru Národnej kriminálnej agentúry zo dňa 29.06.2015 ČVS: PPZ-1141/NKA-FP-ZA-2013 (č.l. 856 - 858 s.sp.), že podľa § 206 ods. 1 je stíhaný N. M. narodený XXX/XX, trvale bytom E. Xako obvinený za obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1 ods. 4 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že dňa 30.09.2005 v Leviciach ako konateľ spoločnosti NEFRETITI s.r.o., so sídlom Vajanského 8, Žilina, identifikačné číslo: 36 402 711 sa pokúsil obohatiť na škodu iného tým, že osobne predložil podateľni Mestského úradu v Leviciach, Námestie hrdinov č. 1, faktúru č. 28-09/2005 zo dňa 28.09.2005 v celkovej sume 135 366,91 € (4 078 063, 50 Sk) a faktúru č. 30-09/2005 zo dňa 30.09.2005 v celkovej sume 399 377,60 € (12 031 649,50 Sk), ktoré boli vystavené spoločnosťou NEFRETITI s.r.o., na základe uzatvorenej zmluvy s mestom Levice dňa 21.10.2004 o zabezpečení výstavby a podmieňujúcich a súvisiacich činností pre Priemyselný park Levice - Géňa, ktoré faktúry nezodpovedali reálnemu základu, boli opečiatkované pečiatkou podateľne Mestského úradu Levice, avšak pečiatky otláčené na faktúrach vykazovali znaky reprodukcie, teda neboli vyhotovené otláčením pečiatky, ktorá v tom čase bola používaná v podateľni Mestského úradu Levice, nakoľko pohľadávky spoločnosti NEFRETITI s.r.o. neboli uhradené v termíne splatnosti, dňa 16.03.2009 predložil obvinený N. M. Mestskému úradu v Leviciach výzvu spoločnosti NEFRETITI s.r.o., na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 85 078,10 € a 250 010,38 €, a dňa 01.04.2009 predložil oznámenie postupcu, spoločnosť NEFRETITI, s.r.o., o postúpení svojej pohľadávky na postupníka spoločnosť AMAZING CO. Seychelská republika, pričom takto získané peniaze by mohol použiť pre svoju vlastnú potrebu, čím sa pokúsil uviesť do omylu Mestský úrad Levice a svojím konaním by spôsobil škodu vo výške 534 744,51 € (16 109 713,10 Sk).

Súd ďalej zistil z predmetného uznesenia na str. 3 až 5, že sa podrobne zaoberá závermi vypracovaných znaleckých posudkov súdnymi znalcami, ktoré si objednal žalovaný a ktoré boli vyhotovené znalcami - Mgr. R. J., R. G. E., Kriministickým a expertíznym ústavom Policajného zboru, odbor kriminalistika - Y. I., a Z. H. J.).

Súd zistil z predmetného uznesenia, že je v jeho odôvodnení je uvedené, „že je možné konštatovať že z väčšou pravdepodobnosťou spoločnosť NEFRETITI, s.r.o. v zastúpení jej konateľom J. M. nikdy nepredložila na Mestský úrad Levice ako aj znalcom k vypracovaniu znaleckých posudkov originály písomností, ktoré sú predmetom vyšetrovania.“

25. Súd posudzoval zistený skutkový stav podľa nasledovných ustanovení zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v platnom znení v rozhodnom čase:

§ 3 ods. 1 rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

§ 27 ods.1 rozhodcovský súd vykonáva len dôkazy navrhnuté účastníkmi rozhodcovského konania. Rozhodcovský súd uváži výber a spôsob vykonania dôkazov podľa ich možného prínosu k objasneniu sporu.

§ 27 ods.2 ak sú svedkovia alebo znalci povinní chrániť utajovanú skutočnosť, 10) zachovávať obchodné a bankové tajomstvo alebo zákonom ustanovenú alebo uznanú povinnosť mlčanlivosti, možno ich vypočúvať o predmete utajovanej skutočnosti, tajomstva alebo mlčanlivosti, len ak boli tejto povinnosti zbavení v súlade s ustanoveniami osobitného predpisu.7)

§ 27 ods.3 ak rozhodcovský súd nemôže zabezpečiť vykonanie dôkazu sám, požiada o to súd.11) Rozhodcovský súd uloží účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý dôkaz navrhol, aby na dožiadanom súde zložil preddavok na úhradu trov dožiadania. Trovy dožiadania v sume určenej dožiadateľným súdom sú súčasťou trov rozhodcovského konania.

ods.4 výsledky dokazovania hodnotí rozhodcovský súd nestranne podľa svojej úvahy.

§ 28 ods.1 rozhodcovský súd môže ustanoviť znalca12) (znalcov), ak rozhodnutie závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti. Znalec podá znalecký posudok, v ktorom odpovie na otázky, ktoré mu položil rozhodcovský súd.

§ 28 ods.2 rozhodcovský súd môže uložiť účastníkovi rozhodcovského konania, aby poskytol znalcovi všetky podstatné informácie alebo predložil, alebo sprístupnil všetky podstatné listiny alebo predmety, podal mu potrebné vysvetlenia, alebo aby niečo vykonal alebo znášal, ak je to potrebné na podanie znaleckého posudku.

§ 28 ods.3 ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli inak alebo ak o to požiada jeden z nich a rozhodcovský súd to považuje za potrebné, môže požiadať znalca o účasť na ústnom pojednávaní, kde mu môžu účastníci rozhodcovského konania klásť otázky a žiadať vysvetlenia.

§ 40 ods.1 účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského Rozhodcovského rozsudku, len ak,

h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, 14) alebo 34Cb/137/2014-1216

§ 41 ods.1 žalobu o zrušenie Rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia Rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie Rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu Rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave Rozhodcovského rozsudku.

§ 41 ods.2 žalobu o zrušenie Rozhodcovského rozsudku z dôvodu podľa § 40 písm. h) možno podať v lehote 30 dní odo dňa, keď sa účastník rozhodcovského konania ktorý podáva žalobu, dozvedel o dôvode obnovy konania, alebo odo dňa, keď ho mohol po prvýkrát uplatniť, najneskôr však do troch rokov odo dňa doručenia Rozhodcovského rozsudku.

§ 54b ods.1 ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na konania začaté pred 1. januárom 2015.

Podľa § 228 Občianskeho súdneho poriadku v platnom znení v rozhodnom čase, právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak

b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev.

26. Súd prejednal vec v rozsahu predložených listinných dôkazov žalobcom a žalovaným a nimi tvrdených rozhodujúcich skutočností počas konania a z ktorých žalobca vyvodzoval opodstatnenosť žalobného návrhu. Týmto skutkovými tvrdeniami vymedzil žalobca predmet konania, v intenciách ktorého dôvodnosť návrhu súd posúdil.

27. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či bola podaná žaloba na zrušenie Rozhodcovského rozsudku v zmysle ustanovenia § 40 ods. 1 písm. h) ZRK platného a účinného do 31.12.2014 vo vzťahu k dôvodu uvedenom v ustanovení § 228 ods. 1 písmeno b) OSP platného a účinného v čase podania žaloby, včas a to v súlade s ustanovením § 41 ods.2 ZRK platného a účinného do 31.12.2014 a dospel k záveru, že v danom prípade, bola zachovaná subjektívna 30- dňová lehota, stanovená v ustanovení § 41 ods. 2 ZRK, podľa ktorej, jej začiatok začne plynúť v lehote 30 dní odo dňa, keď sa účastník rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu, dozvedel o dôvode obnovy konania, alebo odo dňa, keď ho mohol po prvýkrát uplatniť. Žaloba bola žalobcom doručená na súd dňa 16.06.2014 a Rozhodcovský rozsudok sp. zn. Rsp M-19/2009 bol vydaný Rozhodcovským súdom zo dňa 07.06.2011 a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.07.2011, t.j. v deň kedy bol Rozhodcovský rozsudok doručený žalobcovi (v rozhodcovskom konaní ako žalovanému).

Súd má za to, že žalobca sa mohol dozvedieť o dôvode obnovy najskôr nasledujúci deň po dni vyhotovenia znaleckého posudku - ČES: PPZ - KEU-BA-EXP-2014/7028, vypracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru, odborom prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, teda najskôr dňa 16.05.2014, pričom koniec 30 - dňovej lehoty na podanie žaloby pripadol na deň 14.06.2014, čo bolo v sobotu. Podľa ustanovenia § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak prípadne posledný deň lehoty na sobotu, nedeľu, alebo sviatok, je posledným dňom najbližší nasledujúci pracovný deň, t. j. v tomto prípade to bol pondelok dňa 16.06.2014, a teda subjektívna lehota stanovená v ustanovení § 41 ods. 2 ZRK platného a účinného do 31.12.2014 vo vzťahu k dôvodu na zrušenie Rozhodcovského rozsudku podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. h) ZRK platného a účinného do 31.12.2014 v spojení s ustanovením § 228 ods. 1 písmeno b) OSP platného a účinného v čase podania žaloby, bola zo strany žalobcu zachovaná.

28. Súd ďalej konštatuje, že zo strany žalobcu bola zachovaná aj objektívna trojročná lehota stanovená v ustanovení § 41 ods. 2 ZRK platného a účinného do 31.12.2014, ktorá plynula odo dňa, keď ho mohol žalobca po prvýkrát uplatniť, najneskôr však do troch rokov od doručenia Rozhodcovského rozsudku a to z dôvodu, že žalobca podal na súd návrh (žalobu) o zrušenie Rozhodcovského rozsudku dňa 16.06.2014 podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. h) ZRK platného a účinného do 31.12.2014 v spojení s ustanovením § 228 ods. 1 písmeno b) OSP platného a účinného v čase podania žaloby a Rozhodcovský rozsudok sp. zn. Rsp M-19/2009, vydaný Rozhodcovským súdom zo dňa 07.06.2011, mu bol doručený dňa 06.07.2011, pričom žaloba žalobcom bola podaná dňa 16.06.2014 a koniec objektívnej trojročnej lehoty pripadol na deň 06.07.2014.

29. Súd posudzoval začiatok plynutia lehoty podľa ustanovenia § 41 ods.2 ZKR platného a účinného do 31.12.2014. Súd konštatuje, že po začatí konania došlo k legislatívnym zmenám právnych predpisov a to k novele zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, platného a účinného do 31.12.2014 („ZRK“), zákonom č. 336/2014 Z. z. účinným od 01.01.2015, a k zrušeniu Občianskemu súdному poriadku („OSP“), ktorý bol nahradený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilným sporovým poriadkom („CSP“). Žalovaný podal na súd žalobu o zrušenie Rozhodcovského rozsudku ešte za platnosti a účinnosti ZKR do 31.12.2014 a za platnosti a účinnosti OSP. Podľa prechodných ustanovení zákona ZRK je v ustanovení - § 54b ods. 1 ZRK uvedené, že „Ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na konania začaté pred 1. januárom 2015.“ Citované ustanovenie § 54b ods. 1 M. však nerozlišuje medzi rozhodcovským a súdnym konaním a podľa prechodných ustanovení CSP sa použijú ustanovenia tohto zákona aj na konania začaté pred účinnosťou tohto zákona t. j. do 16.07.2016. Podľa názoru doc. JUDr.

X. O., R., LL.M., člena pracovnej skupiny pre ostatnú novelizáciu ZRK uvedenom v časopise Súkromné právo 8/2015 pod názvom „Intertemporalita novej úpravy rozhodcovského konania“, sa ustanovenie § 54b ods. 1 ZRK prioritne aplikuje na rozhodcovské konanie a na súdne konania iba vo vzťahu k otázkam konania ako takého, teda na procesné otázky, nie na samotné dôvody žaloby o zrušenie Rozhodcovského rozsudku. Je v súlade s princípom účinkov procesných úkonov ako komplementárneho princípu k princípu okamžitej aplikability novej procesnej normy, aby ostali účinky žalobcom uplatneného dôvodu žaloby o zrušenie Rozhodcovského rozsudku podľa ustanovení § 40 ods. 1 písm. h) ZRK v spojení s § 228 ods. 1 písm. b) OSP platných a účinných v čase podania žaloby zachované, a to bez ohľadu na to, že takýto dôvod bol neskoršou právnou úpravou vypustený. Žalobca by nemal byť sankcionovaný zmenou právnej úpravy. Ustanovenie § 54b ods. 1 ZRK sa teda neaplikuje na otázky, od ktorých závisí výsledok konania pred súdom vo veci samej t.j. na dôvody žaloby o zrušenie Rozhodcovského rozsudku.
34Cb/137/2014-1217

Súd je toho názoru, že žalobca si uplatnil dôvod na zrušenie Rozhodcovského rozsudku, v súlade s vtedy platnými a účinnými zákonmi a to ZRK a OSP a aj keď sa novelou ZRK a to zákonom č. 336/2014 Z. z. účinnom od 01.01.2015, zmenili dôvody na podanie žaloby o zrušenie Rozhodcovského rozsudku, a to tak, že dôvod obnovy konania bol vypustený.

Súd má za to, že je ako dôvod na zrušenie Rozhodcovského rozsudku prípustný nielen dôkaz, ktorým je znalecký posudok z trestného konania, ale aj dôkaz uplatnený dňa 23.11.2015, ktorým je uznesenie o vznesení obvinenia. Účinky procesného úkonu, ktorým bol uplatnený žalobný dôvod - obnova konania počas platnosti a účinnosti príslušnej právnej úpravy umožňujúcej uplatniť takýto dôvod (hoci neskôr došlo k jej zmene), totiž ostávajú zachované aj po zmene príslušného procesného predpisu, a to v súlade s princípom justifikácie účinkov procesných úkonov tak, ako ho charakterizoval doc. JUDr. J. T., R., predseda Komisie pre rekodifikáciu Občianskeho súdneho poriadku vo svojom článku týkajúcom sa reformy občianskeho procesného práva uverejnenom v časopise Bulletin Slovenskej advokácie 3/2015 pod názvom „O temporalite procesných noriem (malé praktikum z teórie práva)“. Obsahom tohto princípu je skutočnosť, že procesné úkony subjektov civilného súdneho konania vykonané počas platnosti a účinnosti skoršieho procesného predpisu sa vo sfére svojich účinkov prejavujú s relevanciou pre konanie samotné aj počas účinnosti nového procesného predpisu. V zmysle uvedeného pre princíp justifikácie účinkov procesných úkonov platia nasledovné závery: 1) justifikujú sa účinky všetkých procesných úkonov, t. j. procesných úkonov súdu, ako aj procesných úkonov účastníkov konania; 2) zachovávajú sa právne účinky úkonov vykonaných za účinnosti skoršej procesnej úpravy; procesný úkon vyvoláva procesnoprávne následky (účinky) do budúcnosti, a v tejto procesnej budúcnosti sa následky úkonu uznávajú aj vtedy, ak novšia procesná úprava už s takýmto následkom nepočíta; 3) akýkoľvek procesný úkon vykonaný v procese akýmkoľvek subjektom, ak implikuje svoje účinky do budúcnosti bez ohľadu na procesný režim tejto budúcnosti sa normatívne účinky tohto úkonu uznávajú (aj keby ich už procesná budúcnosť neuznávala).

30. Súd sa zaoberal ďalej otázkou, či sa v danom prípade v tomto konaní jedná o litispendenciu, t. j. prekážku prv začatého konania a ktorú namietal žalovaný, a to z dôvodu, že na Okresnom súde Bratislava I, už prebieha súdne konanie pod sp. zn. 33 Cb/80/2011 o zrušenie Rozhodcovského rozsudku, ktoré je prerušené do právoplatného skončenia tohto konania. Žalovaný tvrdil, že v konaní sú rovnakí účastníci (žalobca - Mesto Levice, žalovaný a žalovaný - obchodná spoločnosť AMAZING CO.), rovnaký predmet konania (návrh na zrušenie Rozhodcovského rozsudku vydaného dňa 07.06.2011 Rozhodcovským súdom Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave sp. zn. Rsp M-19/2009) a rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo, nakoľko žalobca sa domáha zrušenia Rozhodcovského rozsudku aj podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. h) ZRK v spojení s ustanovením § 228 ods. 1 písm. b) OSP z dôvodu, pre ktorý možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, keďže možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu prívodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, a to s poukazom na konanie vedené pred Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 60 Cb/I24/2011, ako v neskôr začatom konaní, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 34Cb/I 37/2014.

31. Súd dospel k záveru, že nakoľko ide o rozdielne skutkové okolnosti a skutočnosti, ktoré neboli známe v čase pôvodného konania, nejde o litispendenciu, t. j. prekážku prv začatého konania, nakoľko žalobca sa žalobou o ktorej sa koná v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 33Cb/80/2011, domáha zrušenia Rozhodcovského rozsudku z dôvodu námietky zaujatosti rozhodcu podľa ustanovenia

§ 40 ods. 1 písm. f) ZRK, z dôvodu porušenia zásady rovnosti účastníkov rozhodcovského konania podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. g) ZRK, z dôvodu neplatnosti Dodatku č. 1 (vyslovenej aj rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 60 Cb 124/2011-554 zo dňa 05.08.2015) a podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. h) ZRK s uvedením potenciálnych skutočností, ktoré v prípade ak nastanú, budú predstavovať dôvod obnovy konania. V tomto konaní si žalobca uplatnil dôvody na zrušenie Rozhodcovského rozsudku vyplývajúce z iných skutkových okolností, ktorými sú možnosť vykonať dôkaz, ktorý nebolo možné vykonať v pôvodnom konaní a ktorý môže pre žalobcu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, pričom týmto dôkazom je znalecký posudok z trestného konania vypracovaný Kriministickým a expertíznym ústavom PZ Bratislava číslo ČES: PPZ -KEU-BA-EXP-2014/7028 zo dňa 15.05.2014.

32. Podľa názoru súdu, že aj keď vyslovil odvolací súd v uznesení Krajského súdu v Bratislave č. k. 8 Cb/293/2014-804 zo dňa 19.02.2015, ktorým zrušil uznesenie Okresného súdu Bratislava I, č. k. 34 Cb/137/2014 - 696 zo dňa 01.08.2014 a ktorým odložil vykonateľnosť Rozhodcovského rozsudku vydaného v rozhodcovskom konaní pod sp. zn. Rsp M-19/2009, zo dňa 07.06.2011 Rozhodcovským súdom Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory v Bratislave, názor že nie je možné pre prekážku litispencie (i keď čiastočnú), viesť samostatne konanie sp. zn. 33 Cb/80/2011 a konanie sp. zn. 34 Cb/137/2014 na Okresnom súde Bratislava I, a v záujme hospodárnosti preto prichádza do úvahy spojenie vecí na spoločné konanie, uvedený názor sa týkal odloženia vykonateľnosti rozhodnutia, o ktorej už bolo rozhodnuté v konaní vedenom pod sp. zn. 33 Cb/80/2011. Súd veci nespojil veci do jedného konania vzhľadom na to, že každá vec bola pridelená inému sudcovi, a to s poukazom na právo účastníka zakotvenom v čl.48 Ústavy Slovenskej republiky a to prejednanie a rozhodnutie veci zákonným sudcom, ktorému bola vec pridelená náhodným výberom. Súd podotýka, že konanie vedené pod sp. zn. 33 Cb/80/2011 je prerušené do právoplatného rozhodnutia vo veci v tomto konaní.

33. Súd sa zaoberal dôvodom na zrušenie Rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. h) ZRK v spojení ustanovením § 228 ods. 1 písm. b) OSP a z rozhodcovského spisu sp. zn. Rsp M-19/2009, ako aj z originálu registratúrneho denníka mesta Levice - „Mestský úrad v Leviciach, rok 2009 druhý zväzok č. 6622-13298“, mal preukázané, že faktúry - č. 28-09-/2005 zo dňa 28.09.2005 a č. 30-09/2005 zo dňa 30.09.2005, ktoré boli vystavené obchodnou spoločnosťou NEFRETITI, s. r. o., na základe ktorých žalovaný, (v rozhodcovskom konaní ako žalobca), si ako postupník pohľadávok z nich vyplývajúcich uplatnil v rozhodcovskom konaní svoje peňažné nároky, neboli žalobcovi (v rozhodcovskom konaní ako žalovanému), nikdy doručené, ako aj to, že v rozhodcovskom konaní nebolo preukázané, či prezentačné dátumové pečiatky na faktúrach boli pravé a ďalej, že nebol vykonaný vierohodný dôkaz znaleckým posudkom na preukázanie týchto skutočností, aj keď žalobca (v rozhodcovskom konaní ako žalovaný), uvedené namietal, ako aj to, že žalobca (v rozhodcovskom konaní ako žalovaný), v čase prejednávania veci na Rozhodcovskom súde nedisponoval originálmi, ani prvokópiami sporných materiálov, ktoré mali mať k dispozícii iba znalci, u ktorých si znalecké posudky dal vypracovať žalovaný ako zadávateľ a tieto neboli založené do spisu Rozhodcovskému súdu a boli predložené len na nahliadnutie (vidimáciu). Až

34Cb/137/2014-1218

Kriministický a expertízny ústav PZ Bratislava, ktorý vypracoval znalecký posudok číslo ČES: PPZ - KEU - BA-EXP-2014/7028, na základe podnetu orgánu činného v trestnom konaní, ktorý prvýkrát porovnal sporné materiály obsahujúce odtlačky prezenčných pečiatok Mesta Levice s porovnávacími materiálmi poskytnutými Mestom Levice obsahujúcimi odtlačky pravých prezenčných pečiatok Mesta Levice.

Súd na základe uvedeného, dospel k záveru, že žalobca v rozhodcovskom konaní bez svojej viny nemohol predložiť ako dôkaz v rozhodcovskom konaní, ktorý môže privodiť preňho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, a to znalecký posudok číslo ČES: PPZ - KEU - BA-EXP-2014/7028, zo dňa 15.05.2014, ktorým bolo preukázané, že sporné odtlačky pečiatok sa nezhodujú s ukážkami pravých pečiatok a to spôsobom vyhotovenia, rozlohou obvodovej kontúry a polohou jednotlivých komponentov, pričom tento dôkaz vplynul z trestného konania.

Súd pri posudzovaní tejto skutočnosti, vychádzal z vykonaného dokazovania v rozhodcovskom konaní, nakoľko žalobca, (ako žalovaný v rozhodcovskom konaní), si splnil svoju povinnosť, keď označil všetky skutkovo relevantné okolnosti na preukázanie svojich tvrdení. Rozhodcovský súd však uvedené

skutočnosti nepokladal za rozhodujúce, a k ich dokazovaniu neprikročil, keďže sa uspokojil s listinami (predloženými v inom konaní žalovaným ako dôkaz) osvedčujúcimi v tom čase opak. Rozhodcovský súd vyhodnotil tvrdenia žalobcu (v rozhodcovskom konaní ako žalovaného), tak, že v odôvodnení Rozhodcovského rozsudku na str. 9 uviedol: „Obranu žalovaného spočívajúcu v nedoručení faktúr, výziev a postúpení z dôvodu sfalšovania pečiatok považuje súd za irelevantnú, keďže bolo okrem iného aj znaleckým dokazovaním v inom konaní preukázané, že pečiatky boli pravé a k doručeniu teda došlo. Taktiež trestné stíhanie (z dôvodu ktorého došlo aj k prerušeniu konania pred súdom) bolo zastavené, s tým, že nebolo preukázané, že by sa skutok stal. Námietku premlčania možno rovnako ako tvrdenie, že pečiatky boli sfalšované, považovať za účelovú.“

Súd mal v konaní preukázané, že v súčasnosti je vedené trestné súdne konanie na obvineného N. M., bývalého konateľa zaniknutej obchodnej spoločnosti NEFRETITI, s. r. o., so sídlom Palackého 85/5, 911 01 Trenčín, IČO: 36 402 711, vymazanej z Obchodného registra dňa 08.01.2010, ktorá svoje pohľadávky zo zmluvného vzťahu voči žalobcovi postúpila žalovanému. Z uvedeného vyplýva, že skutkový podklad Rozhodcovského rozsudku mohol byť dosiahnutý trestným činom, čo vyplýva z uznesenia o vznesení obvinenia voči osobe R. M. vydané vyšetrovateľom Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej jednotky finančnej polície, expozitúra Západ, Nitra zo dňa 29.06.2015 v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: PPZ-1141/NKA-FP-ZA-2013. Trestný čin, z ktorého je N. M. obvinený, spočíva v tom, že jednotlivé peňažné nároky s úspechom uplatnené v rozhodcovskom konaní boli údajne najprv uplatnené u žalobcu doručením faktúr do podateľne žalobcu, pričom k takému doručeniu však v skutočnosti nikdy nemalo dôjsť, čím sa obvinený mal dopustiť trestného činu podvodu, keď odtlačky pečiatok kancelárie prvého kontaktu Mesta Levice na údajne doručených listinách mali byť sfalšované.

Súd je toho názoru, že žalobca si uplatnil dôvod na zrušenie Rozhodcovského rozsudku, v súlade s vtedy platnými a účinnými zákonmi a to ZRK a OSP a aj keď sa novelou ZRK a to zákonom č. 336/2014 Z. z. účinnom od 01.01.2015, zmenili dôvody na podanie žaloby o zrušenie Rozhodcovského rozsudku, a to tak, že dôvod obnovy konania bol vypustený.

Súd dospel k záveru, že na základe uvedeného je daný dôvod na zrušenie Rozhodcovského rozsudku. Účinky procesného úkonu, ktorým bol uplatnený žalobný dôvod - obnova konania počas platnosti a účinnosti príslušnej právnej úpravy umožňujúcej uplatniť takýto dôvod (hoci neskôr došlo k jej zmene), totiž ostávajú zachované aj po zmene príslušného procesného predpisu, a to v súlade s princípom justifikácie účinkov procesných úkonov tak, ako ho charakterizoval doc. H. J. T., R., predseda Komisie pre rekonštrukciu Občianskeho súdneho poriadku vo svojom článku týkajúcom sa reformy občianskeho procesného práva uverejnenom v časopise Bulletin Slovenskej advokácie 3/2015 pod názvom „O temporalite procesných noriem (malé praktikum z teórie práva)“. Obsahom tohto princípu je skutočnosť, že procesné úkony subjektov civilného súdneho konania vykonané počas platnosti a účinnosti skoršieho procesného predpisu sa vo sfére svojich účinkov prejavujú s relevanciou pre konanie samotné aj počas účinnosti nového procesného predpisu. V zmysle uvedeného pre princíp justifikácie účinkov procesných úkonov platia nasledovné závery: 1) justifikujú sa účinky všetkých procesných úkonov, t. j. procesných úkonov súdu, ako aj procesných úkonov účastníkov konania; 2) zachovávajú sa právne účinky úkonov vykonaných za účinnosti skoršej procesnej úpravy; procesný úkon vyvoláva procesnoprávne následky (účinky) do budúcnosti, a v tejto procesnej budúcnosti sa následky úkonu uznávajú aj vtedy, ak novšia procesná úprava už s takýmto následkom nepočíta; 3) akýkoľvek procesný úkon vykonaný v procese akýmkoľvek subjektom, ak implikuje svoje účinky do budúcnosti bez ohľadu na procesný režim tejto budúcnosti sa normatívne účinky tohto úkonu uznávajú (aj keby ich už procesná budúcnosť neuznávala).

34. Súd na základe posúdenia lehoty na uplatnenie dôvodu na zrušenie Rozhodcovského rozsudku podľa ustanovenia § 40 ods. 1 písm. h) ZRK platného a účinného do 31.12.2014 vo vzťahu k dôvodu uvedenom v ustanovení § 228 ods. 1 písmeno b) OSP platného a účinného v čase podania žaloby, a to, že žaloba bola podaná žalobcom včas, v súlade s ustanovením § 41 ods.2 ZRK platného a účinného do 31.12.2014, sa ďalej nezaoberal dôvodom na zrušenie Rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ods. 1 písm. h) ZRK v spojení s § 228 ods. 1 písm. e) OSP pre rozpor s rozhodnutiami SDEÚ a ktorý je podľa žalobcu nezlučiteľný s právom EÚ - smernicou Rady 93/37/ EHS o koordinácii postupov verejného obstarávania prác a v rozpore so zásadou transparentnosti, zásadou hospodárnosti a efektívnosti, zásadou nediskriminácie a rovnosti zaobchádzania, ako aj zásadou zachovania hospodárskej súťaže, a to vzhľadom na to, že skúmanie uvedeného, by už nemalo vplyv na rozhodnutie vo veci z hľadiska posúdenia oprávnenosti tohto dôvodu na zrušenie Rozhodcovského rozsudku.

35. Súd zamietol dôkazy navrhnuté žalovaným a to výsluch Ing. Ľubomíra Lindera, k podkladom Znaleckého posudku č. 7/2010, vypracovaného znalcom J. R. J. R., k podkladom Znaleckého posudku č. PPZ-16154/KEU-BA-EXP-2010 zo dňa 12.01.2011 vyhotoveného Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru a výsluch Ing. D. Y., primátora J. T. X., k podkladom Znaleckého posudku č. 16/2015, vypracovaného znalcom Mgr. R. J. PhD., nakoľko predmetom konania o zrušenie Rozhodcovského rozsudku nie je preukazovanie hmotnoprávných skutočností týkajúcich sa veci, o ktorej rozhodoval Rozhodcovský súd v rozhodcovskom konaní, ale iba skúmanie zákonných dôvodov

34Cb/137/2014-1219

taxatívne uvedených v ZRK, oprávňujúcich zrušenie Rozhodcovského rozsudku v prípade, ak je splnený niektorý z týchto dôvodov, a nie preskúmanie vecnej správnosti Rozhodcovského rozsudku.

36. Súd poukazuje na UZNESENIE Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 335/2010-16, a to, že „podstata rozhodcovského konania spočíva v mimosúdnom riešení sporov, pričom samotné rozhodcovské konanie je alternatívou konania pred všeobecnými súdmi. Jeho významnými prednosťami oproti konaniu pred všeobecnými súdmi sú flexibilita a rýchlosť konania, jeho neformálnosť a nižšie trovy konania. Pri tomto konaní zákon počíta s minimálnymi zásahmi všeobecných súdov do výsledkov rozhodovacej činnosti rozhodcovských súdov, pretože v súlade s § 40 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“) možno tuzemský Rozhodcovský rozsudok napadnúť žalobou na príslušnom všeobecnom súde len z taxatívne vymedzených dôvodov, ktoré spočívajú v dodržiavaní zákonnosti. Aj keď toto rozhodcovské konanie možno označiť za menej zložitú procedúru, než aká je vlastná konaniu pred všeobecnými súdmi, je v rámci neho nevyhnutné dodržiavať zásady spravodlivosti a zákonnosti. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj na § 51 ods. 3 zákona o rozhodcovskom konaní, podľa ktorého ak tento zákon neustanovuje inak, subsidiárne sa aplikujú ustanovenia generálnej právnej normy upravujúcej civilný proces. Danou právnou normou je zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. (III. ÚS 95/2010, II. ÚS 173/2010).

37. Na základe uvedeného súd vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania a dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná, nakoľko v konaní boli preukázané zákonné dôvody na zrušenie Rozhodcovského rozsudku.

38. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

39. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia trovách § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol úspešný v celom spore, preto súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, s tým že o výške nároku bude rozhodnuté samostatným uznesením, po právoplatnosti konania podľa ustanovenia § 262 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje, a to v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia alebo na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. v platnom znení).